

PRESSET POLITI: VIL FLERE FORLADE UNIFORMEN?

CLAUS OXFELDT
FORBUNDSFORMAND

SITUATION: BEKYMRING

SIDEN DEN 14. FEBRUAR SIDSTE ÅR HAR DANSK POLITI LIGGET MERE END VANDRET.

Der er ikke længere tale om at få enderne til at mødes. Det gør de ganske enkelt ikke. Det, jeg oplever, er dybt frustrerede kolleger, der afgives til grænsen og til København, mens de efterlader politikredse med bunker af sager, der vokser, og sager, der ikke umiddelbart efterforskes. Dertil kommer politifamilier, der igen må give afkald på en forælder.

Det er ganske enkelt konsekvensen af flere års såkaldt effektivisering af dansk politi og flere års udsultning af det udadvendte politiarbejde.

Den politiske beslutning om bevogtning og grænsekontrol kræver mange politifolk. Hele Europa er udfordret lige nu af både flygtningestrøm og af truslen om terror. Men det betyder ikke, at al anden kriminalitet ligger stille. Tværtimod, kan man sige, har den bedre vilkår end nogensinde. For dem, der skal stoppe den, er travlt optaget med de allermest akutte opgaver.

I begyndelsen af februar sendte Rigspolitiet nyheden ud om, at kriminaliteten i Danmark er på samme lavpunkt som i 1980'erne. Ungdomskriminaliteten vedbliver med at falde, mens en mindre gruppe af unge står for en stadig mere hård kriminalitet. Denne sidste gruppe bliver, ifølge rigspolitichefen, en af politiets store fokusområder. Jeg anerkender, at rigspolitichefen tager fat på udfordringen med de hårdt belastede unge og andre problemfelter.

Men selvom Politiforbundet kan være med til at glæde os over tallene, og at trivialkriminaliteten falder, så bliver den gode nyhed overskygget af, at arbejdsglæden, arbejdsmiljø og trivsel i politiet går i den forkerte retning.

Jeg ved, at kollegerne rundt omkring er meget, meget pressede. Det har været et hårdt år. Og der er trukket veksler på jer i en grad, som ingen kunne have forudset. Dansk politi står i en situation, hvor kravene til tilstedeværelse ændrer sig konstant. Jeg tror desværre ikke, at de næste to år bliver bedre. **Aldrig er så mange kolleger blevet sendt rundt på kryds og tværs af landet.** Dertil kommer, at store, komplekse kriminalitetsområder som terror og cyberkriminalitet udvikler sig. Kun ét er sikkert, og det er, at der er brug for politifolk. Og der er brug for flere. Det dokumenteres blandt andet af den store overarbejdspuddel, som konstant oparbejdes.

I skrivende stund sendes der beslutning ud i landets politikredse om, at opsparet overarbejde igen skal tvangsudbetales. Det er en disponering, som vi her i Politiforbundet ser med alvorlige øjne på. Vores medlemmer har knoklet, og knokler dagligt, for at få vagtplanerne til at hænge sammen. For at der er folk at sende af sted til bevogtningsopgaverne, til grænsekontrollen og til at opklare den kriminalitet, der ikke ligger stille ude i politikredsene. Men der er en grænse for, hvor meget arbejde man kan levere og stadig hænge sammen på familiefrenten og helbredsmæssigt. Og den grænse er nået. Derfor er jeg dybt bekymret for konsekvenserne af, at man nu udbetaler pengene - i stedet for at give danske politifolk muligheden for at holde velfortjent fri som kompensation for de mange leverede ekstra timer.

Selvom der konstant bliver justeret på vagtplaner, skiftedage med videre, så er faktum, at selve den situation nok ikke bliver meget anderledes de næste to år. Til gengæld kan vi se frem mod 2018, hvor den nye politiskole i det

vestlige Danmark står klar - og hvor et meroptag af politielever forhåbentlig bliver sat i gang.

Det ændrer ikke ved, at vi lige nu, og det næste lange stykke tid, arbejdsmiljømæssigt er alvorligt udfordret. Afgivelserne til andre kredse stiller store krav til logistik, til indkvartering og til de forhold, som I tilbydes. Det stiller også store krav til vores evne til at stå sammen om politifagligheden. For et år siden kyssede befolkningen patruljebilerne. I dag er der kun den rå hverdag tilbage. Jeg håber på, at hele dansk politi vil rykke sammen og hjælpe med at løfte politiopgaven derhen, hvor arbejdsmiljøet bliver tåleligt.

Denne arbejdsmiljømæssige krise stiller også store krav til kommunikation. I 2015 gik Politiforbundet på Facebook. Her når vi en del kolleger, men ikke alle. Vi vil gerne være endnu bedre til at informere jer om, hvilket arbejde der bliver gjort for at tilbyde de bedst mulige forhold. At der nogle gange er omstændigheder, der langsomt meliggør den proces, er ikke en hemmelighed. At det ikke er alt, der bliver, som vi gerne så det, heller ikke. Men at Politiforbundets - herunder de lokale politiforeningers - vigtigste opgave er konstant at arbejde for bedst mulige forhold for vores medlemmer - det skal stå skåret knivskarpt ud. Derfor vil vi fremover udgive et nyhedsbrev til alle medlemmer, der bliver sendt direkte ud til den enkelte kollega via politiforeningen.

Min næstformand Claus Hartmann og jeg har netop været rundt i alle politikredse til en snak om Politiforliget. Det er altid lærerigt og givtigt at møde jer ansigt til ansigt. Og den form for kontakt vil vi fortsætte med. Det er hos jer, vi får den viden om politiet og om arbejdsforholdene, der gør, at vi kan kæmpe videre. Derfor vil jeg også bede jer om at stå sammen - med hinanden, med kollegerne, med jeres politiforening og med Politiforbundet.

Selv om krybben er tom, er vi stadig stærkest sammen.

”JEG NÆGTER
AT BLIVE I ET
JOB I 30 ÅR PÅ
GRUND AF PEN-
SIONEN, HVIS
JEG IKKE KAN
FINDE ARBEJDS-
GLÆDEN.”

MORTEN BEESE NIELSEN,
ORLOV FRA KØBENHAVNS POLITI

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside Jakob Boserup

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout Gregorius DesignThinking

Tryk Scanprint A/S

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline 7. marts 2016

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,

1553 København V

Telefon: 33 45 59 00

Fax: 33 45 59 01

E-mail: blad@politiforbundet.dk

www.politiforbundet.dk

www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

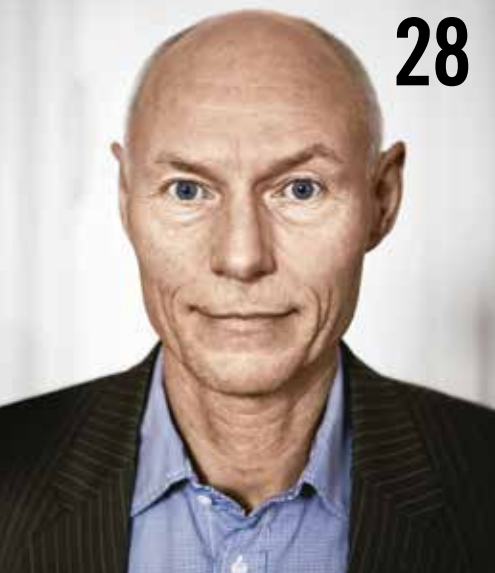
- Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

6

VIL FLERE
SMIDE
UNIFORMEN?

28

INDHOLD 01

- 6 Vil flere smide uniformen?
- 12 Kunne ikke se lys for enden af tunnelen
- 14 Nu leder de efter svindlere verden over
- 16 Tjenestemand – på godt og ondt
- 18 - Vi skulle gøre mindre ud af vores børneporno-sager, så måltallene blev pænere
- 22 HR-direktør Anne Erlandsen om adgangen til tjenestefri
- 24 Kort nyt
- 26 Året derpå – politivandrings år
- 28 Højbjerg: 2015 blev et skelsættende år
- 30 Fogde: Politiarbejde i et mere alvorligt skær
- 32 På grænsen
- 36 De holder overblikket i en travl tid
- 52 Politihistorie
- 54 Debat
- 61 Værd at vide

52

- 38 Den varme mad satte sindene i kog
- 39 Husk at få afviklet eller få overført din ferie
- 40 Politiforbundet: Otte timers tjeneste ved grænsen er den bedste løsning
- 42 Dyrt at få ret i arbejdsskadesager
- 43 Med PTSD fulgte fyringen
- 44 Nyt fra forbundet
- 46 Ny Politilederforening: Rammerne er på plads, nu skal der indhold i
- 48 Dom på trapperne i sag om tidligere landbetjentes økonomiske rettigheder
- 49 Det arbejder Hovedbestyrelsen med

”Det hele kan koges ned til, at man blindt har ladet politistyrken blive mindre og mindre, og samtidig ladet opgaverne eksplodere.”

Claus Hartmann, næstformand i Politiforbundet

Vil flere smide uniformen?

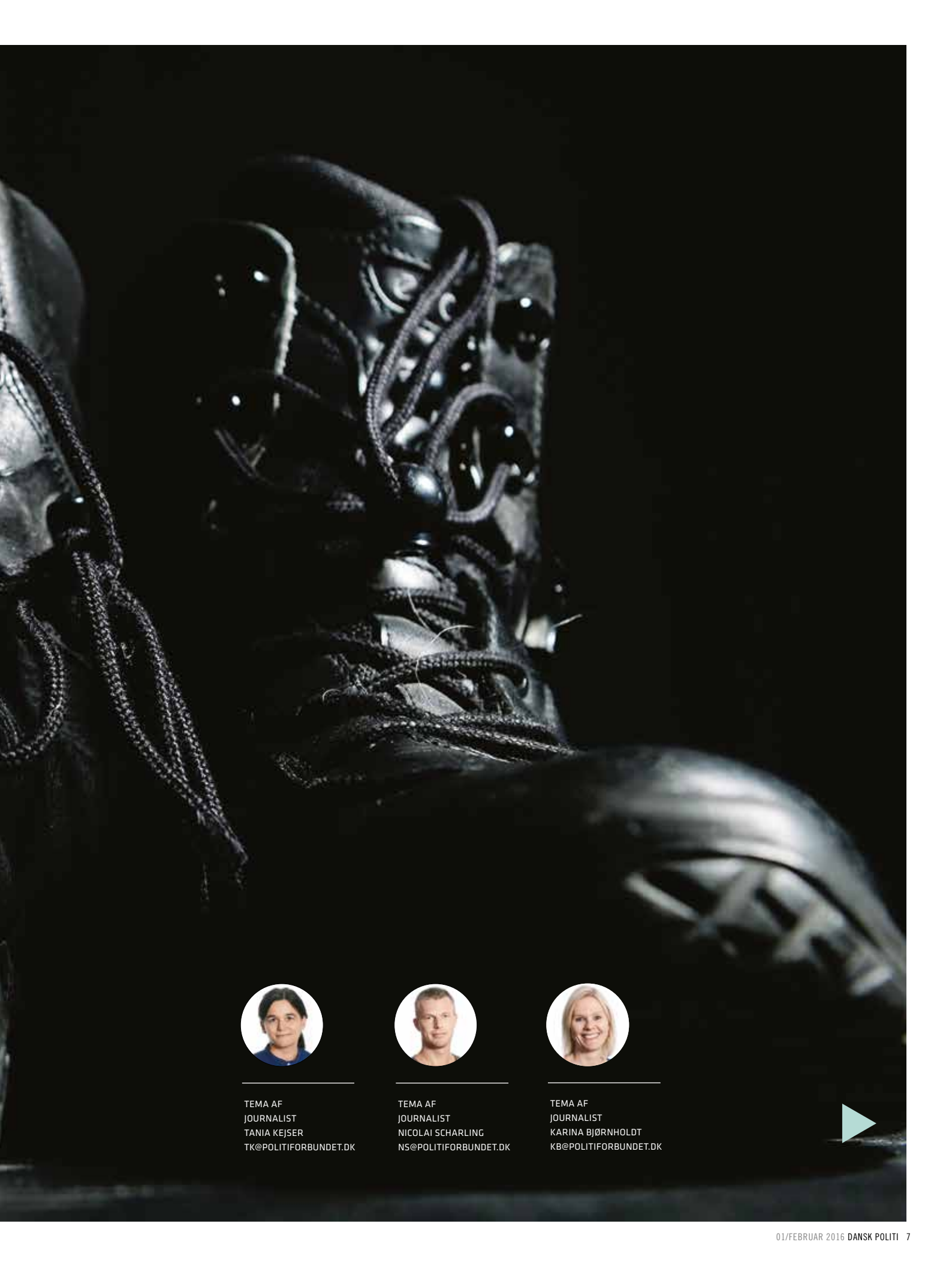
I 2015 valgte 128 politifolk at søge orlov fra tjenesten. Viser tendensen fra 2014 sig at holde stik, er det kun en tredjedel af dem, der kommer tilbage. Dårligt arbejdsmiljø, dårlig ledelse, udsigtsløst og manglende fokus på medarbejderne lyder begrundelserne i flæng fra de godt 20 politifolk på orlov, DANSK POLITI har talt med.

I Rigspolitiet medgiver HR-direktør Anne Erlandsen, at politiet er udfordret på flere fronter, men at stigningen i ansøgninger om orlov ikke kan kobles direkte sammen med et mere presset arbejdsmiljø.

- Det er mere nuanceret. Der har altid været udsving. Vi har på nuværende tidspunkt ikke tænkt os at følge uddybende op på den enkeltes konkrete årsag til at søge orlov, siger hun.

Arbejdsmarkedsforsker og ekspert Henning Jørgensen mener modsat, at der er grund til at følge udviklingen og årsagerne tæt.

- Tjenestemandspensionen er ikke længere nok til at holde på politifolk. Vi lever i helt andre tider og med helt andre familiemønstre, siger han

TEMA AF
JOURNALIST
TANIA KEJSER
TK@POLITIFORBUNDET.DK

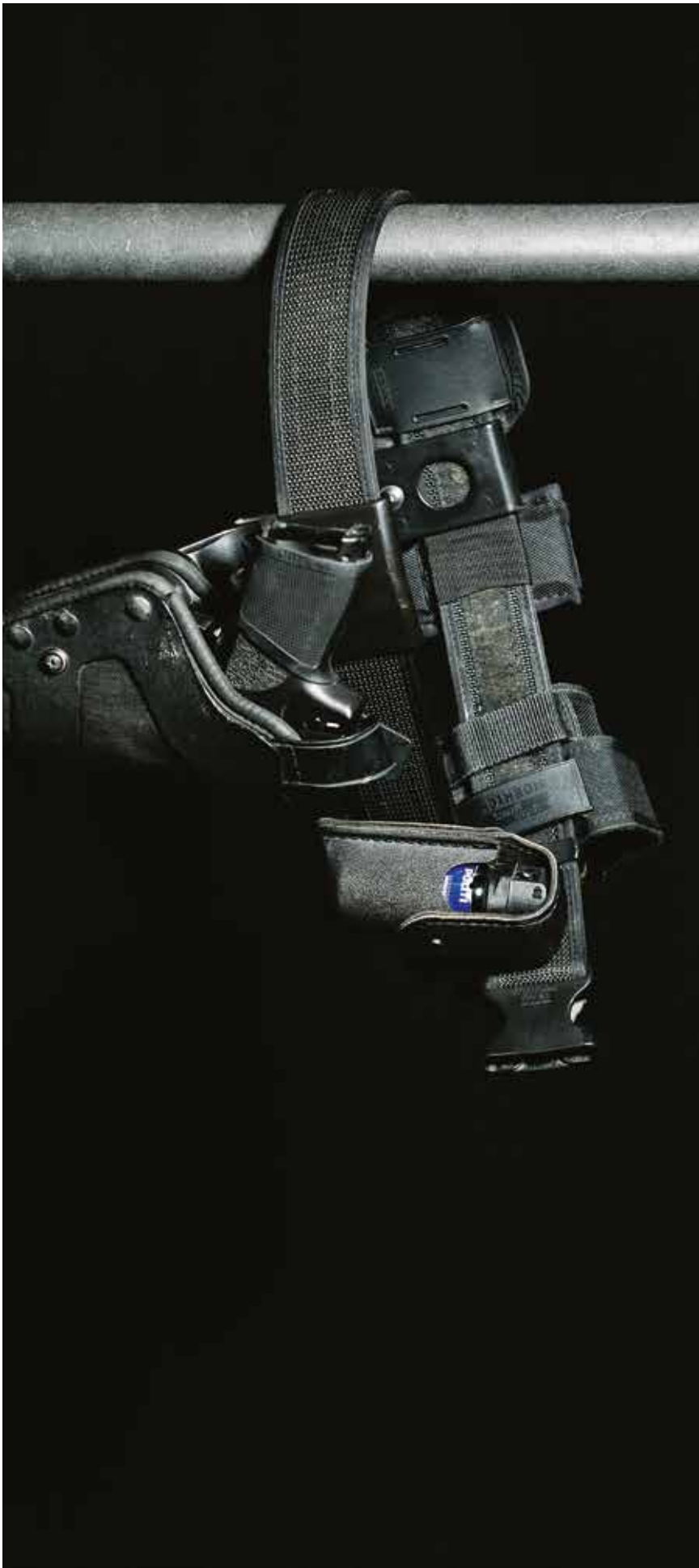

TEMA AF
JOURNALIST
NICOLAI SCHARLING
NS@POLITIFORBUNDET.DK

TEMA AF
JOURNALIST
KARINA BJØRNHOLDT
KB@POLITIFORBUNDET.DK

- SELVFØLGELIG HAR JEG VEJET FOR OG IMOD POLITIET.

Argumenterne for at blive er selvfølgelig sikkerheden i ansættelsen og tjenestemandspensionen. Men jeg nægter simpelthen at blive i et job i 30 år på grund af pensionen, hvis jeg ikke kan finde arbejdsglæden!

Sådan lyder ordene fra Morten Beese Nielsen, der har orlov fra Københavns Politi for at læse journalistik på Syddansk Universitet.

Han er én af 20 politifolk, som DANSK POLITI har talt med for at høre deres baggrund for at søge orlov eller helt forlade politiet i forlængelse af samme.

Og noget kunne tyde på, at arbejdsmarkedsforsker og ekspert, Henning Jørgensen fra Aalborg Universitet, har ret, når han advarer om at:

- Tjenestemandspensionen er ikke længere nok til at holde på politifolk. Familiemønstrene og krav til karriere og liv uden for jobbet er ganske enkelt fundamentalt forandrede på meget kort tid – og det gør også, at offentlige arbejdsgivere ikke længere i samme grad kan trække veksler på, eller forvente samme loyalitet fra, deres ansatte, forklarer arbejdsmarkedsforskeren, der rent faktisk har undersøgt forholdene – og hvad det betyder noget for ansatte i den offentlige sektor.

Flere søger orlov

Antallet af orlovsansøgninger stiger p.t., og en større andel end tidligere – omtrent 70 procent – vender ikke retur til politiet efter orloven. Dertil kommer, at det i høj grad er yngre politifolk, der søger væk. 128 politifolk søgte orlov i 2015. Det er det højeste antal siden reform-kaoset i 2007-2008.

Samtidig er langtidssygefraværet i vækst, hvilket ofte er en indikator på stress.

- Det er blevet en sortseer-arbejdsplads. Jeg tror, mange overvejer at forlade arbejdet, og det er særligt de yngre. Jeg er selv inden for kort tid blevet kontaktet af seks tidligere kolleger, herunder en leder, som ville høre, om jeg ikke kunne hjælpe dem med at

finde arbejde udenfor, for de orkede snart ikke mere. Sådan har det ikke været før. Det er taget til og vil vokse sammen med antallet af sygemeldinger. Korpsånden er forsvundet, det kollegiale feset ud.

Sådan siger fra Martin Dahl, 40 år, som forlod politiet den 1. oktober 2015 efter et års orlov fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi. Han har i dag etableret eget firma med speciale i konflikthåndtering og kommunikation.

Jeg elskede mit job, men...

Fælles for næsten alle de politifolk, DANSK POLITI har talt med, er kritikken af den retning, arbejdspladsen og arbejdsmiljøet har taget. Med til det hører en nærmeste ledelse, der ligger underdrejet af arbejdspress og krav, en topledelse, som er meget langt væk fra virkeligheden, følelsen af udsigtsløshed i forhold til bedre tider samt en mangel på interesse i at fastholde de ansatte efter orloven. I politiet spørger man for eksempel ikke ind til, hvorfor en ansat søger orlov – ligesom der heller ikke stikkes en føler ud, når afslutningen på orloven nærmer sig.

- Mange snakker om at søge orlov og spekulerer over, hvad de skal lave i

”Det er blevet en sortseer-arbejdsplads. Jeg tror, mange overvejer at forlade arbejdet, og det er særligt de yngre. Jeg er selv inden for kort tid blevet kontaktet af seks tidligere kolleger, herunder en leder, som ville høre, om jeg ikke kunne hjælpe dem med at finde arbejde udenfor, for de orkede snart ikke mere. Sådan har det ikke været før.”

Martin Dahl, 40 år, som forlod politiet den 1. oktober 2015

stedet for. Og det er ikke kun de unge kolleger, der går rundt med de tanker. Det er med blødende hjerte, at jeg har sagt, at jeg ikke vil være politimand mere. Jeg elskede virkelig mit job de første mange år. Men vilkårene er simpelthen blevet for ringe.

Det siger Mikkel Jørgensen, politiassistent med syv års erfaring fra Københavns Politi og et år i Thisted i Midt- og Vestjyllands Politi. Orlov fra politiet siden den 1. februar. Han har haft orlov fra politiet siden den 1. februar, og udfører i dag servicereparationer på vindmøller i Thy for firmaet Connected Wind Services.

Ingen medbestemmelse

- Jeg vil ikke pege på en bestemt leder, der var skyld i mine frustrationer. Nej, der var hele politiets organisation, som ændrede sig rigtig meget – i en katastrofal retning i min optik. Jeg følte, at jeg blev sat i en skotøjsæske, når jeg mødte ind. Jeg måtte gerne kigge op af og til, når der kom en leder og efterspurgte noget – og levere det. Men der var ikke frihed til selv at sætte retningen på trods af min stilling som it-specialist, siger Lars Underbjerg, der sagde sit job op i politiet den 1. november sidste år. I dag arbejder han med at efterforske rettighedskrænkelser i tv-branchen.

Max, der har orlov fra Københavns Politi, undrer sig over, at arbejdspladsen ikke er mere opmærksom på dem, der søger væk.

- Min nærmeste leder var tilfældigvis på arbejde, den dag jeg sluttede, og han kom forbi og sagde farvel. Jeg arrangerede selv, at jeg kom ind og afsluttede mine sager. Ellers skete der ikke noget. Min nærmeste leder er flink og rar. Jeg tror bare ikke, han orkede noget. Det, jeg undrer mig mest over, er, at der ikke er nogen, der tog fat i mig for at forstå, hvorfor jeg søgte væk. Der er ikke nogen, der gør noget for, at man bliver. Jeg kender mellem 10 og 15 fra mit hold alene, der er stoppet, fortæller Max.

Han henviser til, at en del har fået arbejde i sikkerhedsbranchen, andre i SSP.

Loyaliteten smuldrer

Ovenstående er blot et lille udpluk af citater fra politifolk, som DANSK POLITI har talt med. Der kan læses flere, og mere uddybende, på de kommende sider.

Men de er valgt her, fordi de er typiske. Hverken hårdere eller flinkere i deres bedømmelse af politiet som arbejdsplads end de øvrige.

Alle taler om dårligere arbejdsforhold og manglende ledelse og retning.

Og i følge arbejdsmarkedsforsker Henning Jørgensen betyder netop medbestemmelse, frihed og retning meget for de yngre generationer – især inden for FTF-familien, hvor også sygeplejersker, pædagoger og andre, har valgt arbejde ud fra indhold og meningsfuldhed. De er ikke længere så loyale som tidligere. De mødes af helt andre krav hjemmefra hos partneren eller ægtefællen. De tør godt forlade drømmejobbet – selvom det er med blødende hjerte og et farvel til tjene-stemandspensionen.

Henning Jørgensen mener, at det netop er vigtigt at kortlægge og spørge folk, som søger væk fra deres arbejdsplads, om årsagerne – og at tage svarene seriøst.

- Det er et advarselssignal. Vi taler jo om yngre mennesker, der har valgt at tage en uddannelse og har forventninger om et godt og spændende arbejde, som bliver skuffede. Ledelsen bør undersøge, hvad der ligger til grund for, at folk forlader politiet – og om de grunde er ens. Kun på den måde kan man forsøge at forhindre, at de ansatte søger andre græsange, fastslår arbejdsmarkedsforskeren.

Flere nuancer

På baggrund af Henning Jørgensens advarsel og de mange interviews med nuværende eller tidligere politifolk, kontaktede DANSK POLITI derfor HR-direktør i Rigspolitiet, Anne Erlandsen, for at høre hendes holdning.

Hun mener, at billedet er mere nuanceret end som så.

- Jeg er ikke enig i, at det kan lægges til grund, at det dystre billede af blandt andet stemningen, ikke tid til

faglighed, ensidigt målstyrede ledere og ikke-eksisterende karriereveje/personalepleje, som du gengiver fra nogle orlovsansøgere, er udtryk for den generelle situation i dansk politi, samt at man kan koble den beskrivelse som den direkte årsag til det øgede antal af ansøgninger til orlov. I mine øjne er situationen mere nuanceret, fortæller hun.

HR-direktøren uddyber:

- Selvfølgelig er jeg enig i, at dansk politi i øjeblikket er udfordret og under stor forandring på flere fronter. Det er blandt andet en konsekvens af forskellige udefrakommende faktorer som blandt andet terror i København, forhøjet beredskab og en flygtninge-/migrant-situation uden sidestykke i nyere dansk historie samt et langt mere komplekst kriminalitetsbillede. Samfundets og politiets virkelighed i 2015 og 2016 var, og er, en anden end i 2014, og det præger naturligt arbejdsdagen for både yngre og erfarne polititjenestemænd og alle andre ansatte i politiet. Der ER meget travlt i dansk politi.

Rigspolitiet: Vi er ikke urolige

Anne Erlandsen mener dermed ikke, at der er grund til at foruroliges over, at antallet af orlovsansøgninger stiger. Ej heller at der er specifik grund til at sætte ind over for udviklingen på området.

- Hvis vi ser specifikt på det øgede antal ansøgninger om orlov, har

”Vi har på nuværende tidspunkt ikke tænkt os at følge uddybende op på den enkeltes konkrete årsag til at søge orlov. Vi betragter muligheden for orlov som et personalegode, der skal være muligt, hvis tjenesten tillader det.”

*Anne Erlandsen,
HR-direktør i Rigspolitiet*

der altid været udsving i antallet af polititjenestemænd, der søger orlov, men da vi ikke direkte anmoder om og registrerer den konkrete motivation for at søge orlov, kan vi ikke med sikkerhed svare på, hvorfor polititjenestemændene søger orlov. Den enkeltes opfattelse af stemningen i politiet kan være en af mange mulige forklaringer på ønsket om at søge orlov, mens blandt andet konjunkturerne, mobiliteten på arbejdsmarkedet, samfundets udvikling og et uanet antal af individuelle argumenter er andre forklaringer, da tingene jo hænger sammen, og polititjenestemænd som alle andre er forskellige individer med egne ønsker og behov, siger hun og fortsætter:

- Vi har på nuværende tidspunkt ikke tænkt os at følge uddybende op på den enkeltes konkrete årsag til at søge orlov. Vi betragter muligheden for orlov som et personalegode, der skal være muligt, hvis tjenesten tillader det – som udgangspunkt uafhængigt af årsagen. Vi sidestiller altså ikke orlov med en opsigelse/fratræden, hvor vi i øvrigt vil gøre Rigspolitiets koncept for afholdelse af fratrædelsamtaler landsdækkende.

- Men uanset hvilke årsager den enkelte polititjenestemand har for at ansøge, så er det i mine øjne ikke bekymrende, at der i perioden 2013-2015 er mellem 0,8 og 1,2 procent af det samlede antal polititjenestemænd, som har fået orlov for en periode på et år – ligesom det heller ikke er bekymrende, at personaleomsætningen i politiet formentlig er blandt de laveste i både private og offentlige virksomheder, og vi har et rekordhøjt antal ansøgere til Politiskolen.

Vi følger udviklingen

Altså ingen bekymring hos Rigspolitiet.

Dog holder man løbende øje med udviklingen.

- Uanset hvad, så forholder vi os løbende til den travle og udfordrende situation, som dansk politi er i. Med 'vi' mener jeg ikke bare Koncern HR, men blandt andet Rigspolitiets direktion, koncernledelsen, PPU, CSU

og Politiforbundet. Derfor følger vi også politiets generelle situation meget nøje og gør, hvad der skal til, for at politiet fortsat er en god arbejdsplads, der med kompetente, professionelle og trygheds-skabende polititjenestemænd i spidsen fortsat er topscorere i tillids- og tryghedsmålinger og omdømmeanalyser i fremtiden. Koncern HR og jeg har i øvrigt den klare opfattelse, at vi løbende har en god og konstruktiv dialog med Politiforbundet om dansk politis udvikling og de særlige udfordringer, vi har i øjeblikket, siger Anne Erlandsen.

Dårlig stemning

Om det blot er et mindre udsving, et skvulp eller en reel udvikling mod, at stadig flere vil forlade politiet, vides ikke.

Men stemningen er mange steder i bund.

Og netop den del hæfter de politifolk, der har forladt politiet sig ekstra ved, efter de er kommet ud på "den anden side".

- For mig var det svært at se mig selv blive på en arbejdsplads, hvor stemningen er så dårlig. Jeg har faktisk aldrig oplevet noget lignende. Jeg har selv arbejdet i det private som ufaglært i seks-syv år, det var noget helt andet. Her lyttede ledelsen, og man forsøgte at gøre sit bedste for, at medarbejderne var glade for at komme på arbejde. Det kan man bestemt ikke sige er tilfældet i politiet. Vores nærmeste ledere gør, hvad de kan – men de er en lus mellem to negle. Problemerne starter hos den ledelse, der ikke har direkte kontakt med medarbejderne. De vil ikke vide noget, og de vil ikke lytte. Det er meget uheldigt.

Sådan siger, Martin, som har sagt op efter et halvt år som færdiguddannet politiassistent for at starte på IT-universitetet.

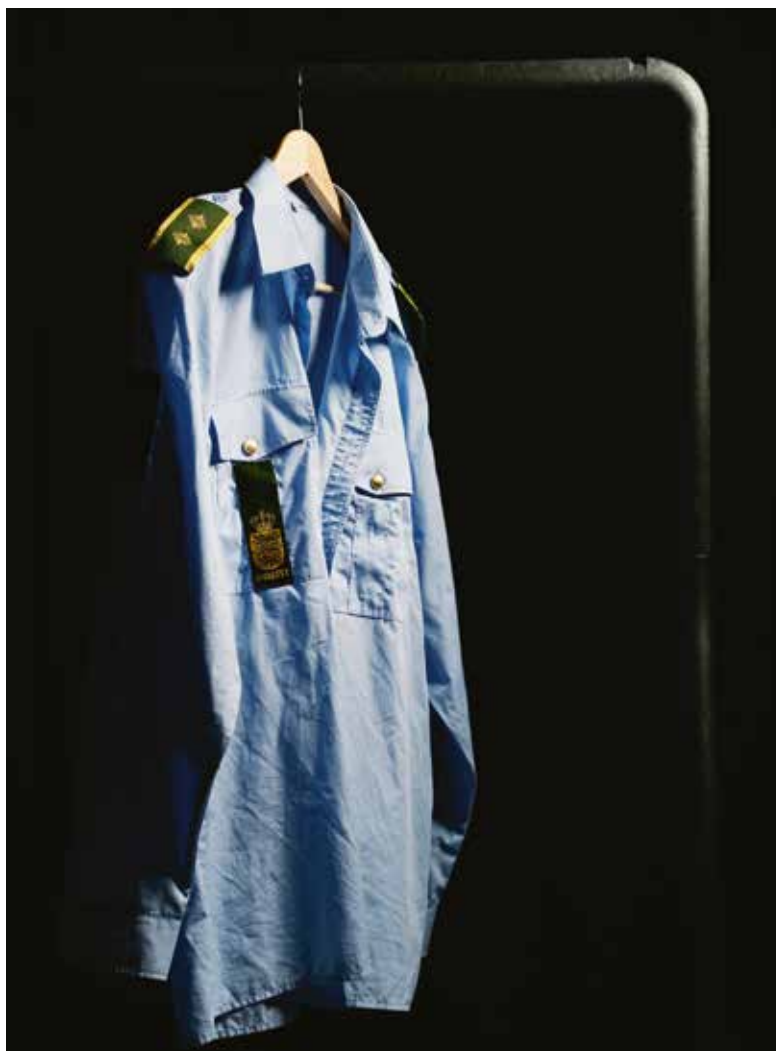
- Jeg har aldrig mødt nogen interesse fra nogen ledere om, hvilket karriereforløb jeg forestillede mig. Hvis man har en faglig interesse i helt almindeligt politiarbejde, så findes der ingen tilbud for udvikling. Det virker tilfældigt, hvem der får stillingerne, og der er ikke noget setup i forhold til udvikling af den enkelte. Hver gang jeg begyndte i en ny afdeling, var der ingen, der viste interesse for, hvilke kompetencer jeg kom med,

og hvordan jeg kunne bruge dem i den nye stilling, siger Max, der har orlov fra Station City, og er ansat med ansvar for sikkerheden i et større dansk firma.

Eller:

- Det er helt fantastisk at arbejde i det private. Jeg har fået frihed under ansvar. Hvis jeg siger til min chef, at jeg har behov for fred og ro til en opgave og derfor tager en hjemmekontordag, spørges der ikke om noget. I politiet er det blevet sådan, at man stort set ikke kunne gå på toilettet uden at spørge sin leder om lov først. Jeg har medbestemmelse i opgaveløsningen. Jeg gør nogle mennesker glade og tilfredse. Det gjorde jeg ikke længere i politiet. Jeg skulle udskrive bøder eller anholde folk. Ikke servicere, siger Henrik Vestergaard Hove-Nielsen, tidligere Østjyllands Politi - nu ansat som jagthundekonsulent ved Danmarks Jægerforbund. ■

På de følgende sider kan du læse interviews med og citater fra kolleger, der har søgt orlov eller helt ud af politiet. Læs endnu flere personlige historier på dansk-politi.dk

LANGT SYGEFRAVÆR STIGER

Det går den forkerte vej med sygefraværet i dansk politi. Det gennemsnitlige antal sygedage for polititjenestemænd er steget fra 8,5 dage i 2014 til 9,2 dage i 2015. Det svarer til 573,1 årsværk eller en gennemsnitlig politikreds. Altså at man eksempelvis lukkede hele Fyns Politi et år.

Det viser Rigspolitiets nyeste opgørelse over sygefravær i politiet i 2015. Her kan man også se, at de administrative ansatte er sygdomsførende i politiet med 11,9 dage i snit. Dog 0,1 procent mindre end året før. Alle andre personalegrupper oplever til gengæld en stigning.

Det korte sygefravær for polititjenestemænd ligger nogenlunde status quo. I 2013 var 5,6 procent af styrken gennemsnitligt fraværende på grund af kortvarig sygdom. I 2014 og 2015 var tallet 5,3 procent.

Stigningen skal på landsplan findes inden for politifolkenes langtidssygefravær. Fra 2,9 procent i 2013 til 3,5 procent i 2014 og op til 3,9 i 2015. En stigning på næsten 30 procentpoint over tre år.

Stigningen i sygefravær er stabil og uden særlige udsving. Større begivenheder eller stresssituationer, som terror i København eller indsatsen på grænsen, kan således ikke aflæses af statistikkerne. Der er tale om en fast tendens. Hvis presset med bevogtning og afgivelse til grænserne slår igennem, vil det nok først kunne aflæses senere.

Statistik-forbedring via fyringer

Hos Politiforbundet håber man, at det vil lykkes Rigspolitiets at få nedbragt langtidssygefraværet. Dog hænger fald i statistikken på dette område ofte sammen med afskedigelse af langtidssyge, men fokus bør ligge et andet sted.

- Det er vigtigt, at vi bevarer rummeligheden i dansk politi, husker det sociale kapitel og ikke tyr til at springe over, hvor gærdet er lavest, siger Jørgen Olsen, medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg med ansvar for personalepolitiske forhold.

Kunne ikke se lys for enden af tunnelen

Morten Beese Nielsen læser i dag journalistik på Syddansk Universitet. Som politiassistent kørte han mere og mere sur i tilsyns- og bevogtningsopgaver og inddragelse af fridage og friweekender. Han kunne ikke se lys for enden af tunnelen – og søgte orlov.

DE FØRSTE SYV ÅR I POLITIET VAR HELT FANTASTISKE

for 34-årige Morten Beese Nielsen, der begyndte på Politiskolen i august 2006. Men så gik det stille og roligt ned ad bakke med arbejdsglæden. Han var i Udrykningssektionen i Københavns Politi, og selvom kollegerne var i top, blev arbejdsopgaverne gradvist mere intetsigende.

- Friheden til selv at tage initiativ, og for eksempel starte aktioner op, blev mere og mere begrænset. I stedet skulle vi i stigende grad køre tilsyn og bevogtning. Hvis det bare havde været i en ekstraordinær periode, havde jeg selvfølgelig været klar til at give den en skalle. Det er alle i politiet jo, men jeg kunne slet ikke se en ende på det eller overskue, hvornår der blev tid til at løse almindelige politiopgaver igen, fortæller Morten Beese Nielsen.

Han husker en dag, hvor han kørte ambassadetilsyn. Han observerede en mistænkelig bil, men tænkte bare, at han ikke orkede at standse den.

- Jeg følte mig efterhånden mere som en G4S-mand end en politibetjent, og jeg kunne mærke, at jeg var ved at blive ligeglad med mit arbejde.

Syltet ind i politik

Det var allerede ved årsskiftet 2014/2015, at Morten traf beslutningen om, at han ville søge orlov. Men

så kom terroranslaget i København, og han fik igen lidt blod på "polititanden", fordi han følte, det var en kamp, der var værd at kæmpe. Det var jo også et angreb mod politiet. Men igen blev politiet syltet ind i politiske beslutninger, der medførte endnu flere bevogtningsopgaver. Det blev også tydeligt for Morten, at der slet ikke var nok folk til at løfte opgaverne, og han og kollegerne kunne efterhånden slet ikke regne med deres vagtplaner, fordi de hele tiden fik inddraget fridage og friweekender.

- Det var virkelig en stressfaktor, og i dag kan jeg også se, at mange af mine tidligere kolleger falder om på stribe med stresssymptomer, siger Morten, der gik på orlov pr. 1. oktober sidste år – men reelt standsede den 1. september, da han havde en del frihed, der skulle afvikles.

- Selvfølgelig har jeg vejet for og imod politiet. Argumenterne for at blive er selvfølgelig sikkerheden i ansættelsen og tjenestemandspensionen. Men jeg nægter simpelthen at blive i et job i 30 år på grund af pensionen, hvis jeg ikke kan finde arbejdsglæden.

Bruger politierfaring i sit nye studie

Han har netop afsluttet første semester af sin tre og et halvt år lange journalistuddannelse. Uddannelsen lever klart op til hans forventninger, og det

er faktisk ikke så slemt at være tilbage på SU. Han har sparet op, mens han var i politiet, og da han og hans kæreste, der også er studerende, for nyligt er blevet en familie på tre, er der en del hjælp at hente fra det offentlige.

- Jeg er alderspræsidenten på mit studie, men jeg er faldet godt til og er blevet "en af gutterne". Min erfaring fra politijobbet kan blandt andet mærkes ved, at jeg tager tyren direkte ved hornene, når der skal ringes til kilder og stilles spørgsmål. Jeg kan desuden bruge min afhørings teknik, når jeg interviewer, og så her jeg en stor viden om samfundet og indblik i mekanismerne i politisk ledede organisationer, fortæller Morten.

Han er ikke i tvivl om, at han vil forsøge at få forlænget sin orlov, når den udløber til efteråret.

- Jeg har lige læst til eksamen og havde derfor fire uger hjemme sammen med min kæreste og min to måneder gamle søn. Det var jo helt fantastisk. Men omvendt er det på en sørgelig baggrund. Jeg synes virkelig, det er ærgerligt, at udviklingen i politiet har været sådan, at jeg har følt mig nødsaget til at søge orlov. Jeg holder meget af politiet og har stor respekt for mine tidligere kolleger, siger Morten Beese Nielsen. ■

”Det, der driver dansk politi er de engagerede medarbejdere, som sætter familie og privatliv på spil for en arbejdsplads, der ikke giver ret meget tilbage. For mit eget vedkommende var jeg lige præcis der i politiet, hvor jeg gerne ville være. Men jeg havde lyst til at se, hvor langt jeg kunne drive det i det private erhvervsliv. Derfor søgte jeg orlov og fik ansættelse i et forsikringssselskab, hvor jeg efterforsker uklare forsikringsbegivenheder og interne hændelser. Det her med at tage skridtet og søge orlov var meget frygtbaseret. Kan man få orlov? Hvad kommer man tilbage til, hvis man kommer tilbage? Men i virkeligheden var der ikke så stor grund til alle bekymringerne. Jeg har været glad for mit arbejde i politiet, men det har trukket enormt store veksler på mit liv som privatperson. **Dansk politi har fået, hvad de kunne af mig. Derfor var det en befrielse at prøve et andet liv,** hvor rammerne er faste, og hvor jeg den allerførste dag oplevede al den personalepleje og HR, som jeg kun har set meget lidt af i mine 15 år i politiet. Det har været godt at finde ud af, at politiet ikke er hele ens liv. At arbejdet ikke behøver fylde det hele. Til gengæld er der naturligvis ikke altid den samme spænding. Den giver man til dels køb på, når man søger væk, men til gengæld er der så mange andre gode ting, der følger med i stedet, så spændingen er kun en lille brik i det store puslespil, som ens arbejdsliv er. Det kommer til at tage rigtig mange år for politiet at komme til at tænke HR på en ordentlig måde. Der sidder en rigspolitichef, der har 10.000 stykker kvæg til rådighed. Det kommer til at tage mange år at vende. **Mit hjerte bløder for de politifolk, der er tilbage.** Der er en anden verden derude, som er mindst lige så udfordrende og spændende og derudover på mange måder mere positiv.”

Michael Andersen, tidligere Organiseret Kriminalitet i Nordsjællands Politi, nu ansat i forsikringsbranchen

DET PRIVATE ERHVERVSLIV OPRUSTER PÅ HR-FRONTEN

At fastholde kvalificeret arbejdskraft bliver topprioriteten i dansk erhvervsliv de næste tre år. Det viser en rundspørge bladet 428 topledere i det private, foretaget af interesseorganisationen Lederne. Signalet er entydigt, idet 90 procent af de adspurgte svarer, at ”udvikling og fastholdelse” er den vigtigste ledelsesopgave i de næste tre år.

- Vi er i en situation, hvor det er tiltagende vanskeligt at skaffe arbejdskraft, fordi der er begyndende fremgang, og samtidig er ledigheden ikke særlig høj. Derfor er det helt indlysende, at mange virksomheder reagerer på situationen ved at sige, det er arbejdskraft, der kommer i højsædet, siger Steen Nielsen, underdirektør i Dansk Industri.

Ledernes vigtigste opgaver de næste tre år ser sådan ud ifølge undersøgelsen:

1. Udvikling og fastholdelse af gode medarbejdere (90 procent).
2. Udvikling af organisationen/afdelingen (88 procent).
3. Forøge omsætningen/indtægterne (86 procent).
4. Forbedre samarbejdet på tværs af organisationen (82 procent).
5. Effektivisering af arbejdsprocesser (80 procent).

Kun 11 procent svarer, at personalemæssige reduktioner bliver et emne, de som ledere skal bruge tid på.

Nu leder de efter svindlere verden over

Dansk politi giver udtryk af, at man vil være et analysebåret politi. Men når analyserne ikke passer med politiets virkelighed, er man ikke interesseret i dem. Sådan oplevede Sune Gabelgård flere gange resultaterne af sit arbejde som analytiker i Rigspolitiet. Vigtige analyser blev lagt i skuffen, hvis ikke de passede med foruddefinerede måltal. Nu jager han sammen med Martin Kallehaug, der også er politiuddannet, bank-svindlere verden over, med udgangspunkt fra arbejdspladsen i Danske Bank.

DEN STØRSTE FORSKEL ER MÅSKE LYDHØRHEDEN. At cheferne lytter, når medarbejderne får gode idéer. At procedurer bliver lavet om, og ting sat i værk.

- Jeg har oplevet at sidde over for en chef med en idé til at sikre banken yderligere, få det sat i værk om fredagen, og da jeg kom på arbejde om mandagen, havde vi sparet virksomheden for flere millioner kroner. Gode idéer er velkomne, for det betyder noget på bundlinjen. Den smidighed er utrolig motiverende, fortæller Sune Gabelgård.

Han sidder i en nyoprettet afdeling i Danske Bank, der går målrettet efter at beskytte kunderne og dermed bankens penge.

Sune Gabelgård troede ellers, at han skulle pensioneres fra politiet. Arbejdet i Rigspolitiet var både spændende og udviklende. Men en ledelsesmæssig krise i afdelingen førte til udskiftning af ledelsen, og den nye ledelse formåede ikke at skabe bedre vilkår for arbejdet.

- Jeg gik fra ikke at kunne forestille mig at forlade politiet til at kigge mig seriøst om. Ud over min politiuddannelse er jeg uddannet tømrer, så det var med en følelse af usikkerhed i maven. Hvad kunne man egentlig bruge mig til? Men det viste sig at være ret nemt. Inden for tre måneder havde jeg nyt job, fortæller Sune Gabelgård.

Fokus gik fra faglighed til måltal

I samme gruppe i Danske Bank sidder Martin Kallehaug. Han har søgt og

fået orlov fra SØIK (tidligere Bagmandspolitiet), og de to politiuddannede kolleger kender ikke hinanden fra tidligere.

- Jeg læste jura ved siden af jobbet og har nok hele tiden været opmærksom på, at det var rart at have flere udgange og muligheder. Jeg var faktisk utrolig glad for arbejdet i SØIK. Vi var en sammentømret afdeling, som fik gode resultater. Vi havde arbejdet hårdt med implementering af ny it og effektivisering af arbejds gange med et håb om at kunne udføre et bedre arbejde, men sagsbunkerne steg blot i samme takt, og man følte derfor aldrig, at man leverede et ordentligt og gennemarbejdet stykke arbejde - det blev blot ligegyldig masseproduktion. Jeg ved, at flere af mine tidligere kolleger fra samme gruppe også har søgt væk, siger Martin Kallehaug.

Ledelsen er bange for at sige fra

Over kaffen eller fredagsøl len deler de to kolleger ofte teorier om, hvad deres gamle arbejdsplads har udviklet sig til. Konklusionerne er mange. Lige fra at politifagligheden, fra øverste strategiske plan ned til betjenten på gaden, druknes i jagten på måltal - til at den ledelse, som burde borge for kvaliteten, er svag og bange for at sige fra.

- Og så er der den utidige indblanding fra politikere uden indsigt i området. Se for eksempel på den bevogtning, som trækker mandskab til København. Der er nok de færreste i politiet, der tror på, at de kan forhindre endnu et angreb. De står der,

Martin Kallehaug

Sune Gabelgaard

fordi politikerne vil have det, og fordi politilederne ikke tør sige fra. Hvad hvis de ressourcer blev brugt på at indhente informationer om de personer, der kunne finde på at begå et angreb? Lige nu er vi så langt fra manden på gaden og de unge i ghettoen, at vi absolut intet ved, siger Martin Kallehaug.

Ideer tages alvorligt

Det tager lang tid at vende en enorm skude som politiet, mener Sune Gabelgård og Martin Kallehaug. Sune Gabelgård blev træt af at producere analyser til skuffen, fordi virkeligheden ikke passede ind i politiets strategier.

- Et eksempel af flere er, at jeg blev sat til at analysere på bagmænd i Danmark. I politiets optik er en bagmand enten medlem af en rocker- eller indvandrergruppering. Er man ikke det, er man ikke bagmand. Mine analyser viste bare noget andet. Nemlig et billede af internationale bagmænd, der benyttede sig af stråmænd til for eksempel at fragte, opbevare og sælge narko. Det var man ikke interesseret i at undersøge nærmere i politiet. Man siger, at man vil have et analytisk politi, men i virkeligheden er man ikke interesseret i det, siger Sune Gabelgård.

Og det er netop her det store spring opstår mellem arbejdet i politiet og i det private erhvervsliv.

- Den her følelse af, at du sidder efter fire måneder i jobbet og taler med en leder, der i politiet ville svare til rigspolicefene - at der bliver lyttet til dig, og at dine idéer bliver taget alvorligt. At det ikke er ancienniteten, der er afgørende, men om du har den gode idé. Jeg går på arbejde hver dag og er glad, siger Martin Kallehaug.

- Vi har i vores nye job oplevet stor åbenhed over for vores faglighed. Politiet kunne godt lære noget af den nysgerrighed over for andre faggrupper, der præger det private erhvervsliv. Jeg tror ikke, at politifolk alene kan løfte de udfordringer, man står over for, og man kunne med garanti få meget ud af at åbne op for andre faggrupper, siger Sune Gabelgård. ■

Tema fortsætter næste side

"Jeg mener stadig, at politiet er verdens bedste arbejde.

Det er bare blevet for surt. Da jeg startede, var fokus på politiarbejdet. I dag er det en produktionsvirksomhed med fokus på resultatmål og ikke på de ansatte. Jeg mødes jævnligt med mine gamle kolleger, som efter blot få år i politiet altid sidder og taler om, hvor dårligt det går. Det er blevet en sortseer-arbejdsplads. Jeg tror mange overvejer at forlade arbejdet, og det er særligt de yngre. Jeg er selv inden for kort tid blevet kontaktet af seks tidligere kolleger, herunder en leder, som ville høre, om jeg ikke kunne hjælpe dem med at finde arbejde udenfor, for de orkede snart ikke mere. Sådan har det ikke været før. Det er taget til og vil vokse sammen med antallet af sygemeldinger. Korpsånden er forsvundet, det kollegiale feset ud."

Martin Dahl, 40 år, forlod politiet den 1. oktober 2015 efter et års orlov fra Sydsjælland og Lolland-Falsters Politi. Har etableret eget firma med speciale i konflikthåndtering og kommunikation.

Tjenestemand – på godt og ondt!

Tjenestemandsloven er fra 1969 og ligger i hænderne på det danske Folketing. Det er en vægtskål på godt og ondt, hvor polititjenestemænd forpligter sig til langt ind i privatlivet og kan flyttes af arbejdsgiveren med kort varsel rundt i hele landet. Til gengæld er det en lønmæssig, pensionsmæssig og sikkerhedsmæssig beskyttelse, som umuligt ville kunne opnås ved en almindelig overenskomstsættelse.

POLITIFOLK ER TJENESTEMÆND - OG DET VIL SIGE,

at politifolks rettigheder og pligter i forbindelse med ansættelsen langt hen ad vejen er reguleret af Tjenestemandsløven, som er fra 1969. Skal der ændres i Tjenestemandsløven, så kræver det samme behandling og vedtagelse som alle lovændringer i Folketinget.

Det betyder også, at ansættelsesvilkår som er reguleret af Tjenestemandsløven ikke kan medtages/ inddrages direkte i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

- Som polititjenestemand har arbejdsgiveren faktisk lov til med kort varsel at flytte dig til tjeneste i hele landet. Og du kan ikke undslå dig. Du kan få godtgørelse for meromkostninger i forbindelse med tjenesterejser/ udstationering eller flyttestodtgodtgørelse, hvis du forflyttes, men det er også dét. Arbejdsgiveren er, med hensyn til hvor arbejdet skal udføres, urørlig, og har retten og loven på sin side, fortæller Stig Bertelsen, sekretariatschef i Politiforbundet, jurist og politiuddannet.

Har altid været sådan

Flytninger af tjenestemænd er meget indgribende over for den enkelte, og organisationer som Politiforbundet gør, hvad de kan, for at sikre aftaler og koncepter som gør, at indsatser rundt omkring i landet bliver mest muligt tålelige og hensigtsmæssige.

Dertil kommer, at ledelsen i politiet og Justitsministeriet godt er klar over, at permanente forflytninger af den art ville medføre et ramaskrig og sandsynligvis betyde kaos i politiet.

Men teknisk set kan rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg fortælle for eksempel 200 københavnske politifolk, at de er tjenestegørende i Syd- og Sønderjylland fra i morgen – uden at gøre noget lovmæssigt forkert. Og uden at betale andet end flyttestodtgodtgørelse. Og sådan har det faktisk altid været.

Jo større pres politiets ressourcer kommer under – eller særligt pres

på dele af landet, som eksempelvis grænseområdet – så kan det samtidig medfølge et pres fra politisk hold om, at arbejdsgiveren netop flytter rundt på de ansatte.

Langt ind i privatlivet

Tjenestemandsløven indeholder særlig beskyttelse, men sandelig også en række særlige forpligtelser.

Eksempelvis Tjenestemandsløvens § 10, som siger, at: "Tjenestemanden skal samvittighedsfuldt overholde de regler, der gælder for hans stilling, og så vel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver".

- Dette er den såkaldte "decorum-bestemmelse", som på mange måder også indebærer indskrænkninger for tjenestemanden i fritiden, fordi bestemmelsen forpligter polititjenestemænd på en måde, som næsten alle andre er fritaget for. Må du som tjenestemand rode dig ind i nabostridigheder, for eksempel, fordi du spiller for høj musik i din lejlighed? Ikke nødvendigvis, det vil efter omstændighederne kunne føre til en disciplinær sanktion. Det samme hvis du kører for stærkt, udtaler dig usømmeligt eller optræder uværdigt også uden for arbejdstiden. Hvad det så end betyder. Det stiller faktisk ekstra store krav til forsigtighed i forbindelse med den debat og det debatmønster, som vi måske har vænnet os til på de sociale medier. For politifolk kan det få store konsekvenser, fordi uhensigtsmæssig adfærd i fritiden kan føre til ansættelsesmæssige sanktioner, siger Stig Bertelsen.

Tryghed i ansættelse og pension

Derfor er Tjenestemandsløven og –ansættelsen ikke altid et kært barn. Den har skrappe forpligtelser. Politifolk må heller ikke strejke, eller opfordre til at nedlægge arbejdet.

- Det er en vægtskål. For tjenestemandsansættelsen indeholder også så store værdier af beskyttelse og sikkerhed, som med stor

sandsynlighed ikke kunne genskabes under overenskomstsættelse eller via forsikringsordninger. Der er heller intet, som tilsiger, at ansættelse efter en overenskomst ikke ville indeholde samme krav om, at arbejdsgiveren skal kunne flytte den ansatte rundt i alle kredse, fortæller Stig Bertelsen.

På den anden side er en tjenestemandsansat beskyttet i forbindelse med uansøgt afsked. Hvis en stilling bliver nedlagt, har den tjenestemandsansatte ret til tre års rådighedsløn. Tjenestemænd kan heller ikke uden videre sættes til at påtage sig stillinger, som ikke passer til deres charge eksempelvis.

Udbetaling resten af livet

Ved uansøgt afskedigelse, det vil sige afskedigelse som besluttet ensidigt af arbejdsgiveren, og som ikke sker i forbindelse med en disciplinær sanktion, har polititjenestemanden ret til pension fra afskedigelsesdagen (uanset tjenestemandens alder). Ved eksempelvis 15 års anciennitet vil den afskedigede modtage 100.000 kroner om året resten af sit liv. Beløbet stiger med ancienniteten. Dog skal man have mindst ti års anciennitet.

Ved afsked, som følge af tilskadedkomst og tabt erhvervssevne på mindst 15 procent, får man den fulde pension – altså med 37 pensionsår. Således kan eksempelvis en 40-årig polititjenestemand modtage 230.000 kroner om året resten af livet.

Også selvom man får ansættelse inden for andet fag.

Der er taget højde for, at arbejdet indebærer en sikkerhedsrisiko, og derfor også skal have spundet et økonomisk sikkerhedsnet ud i form af pensioner til den ansatte, ægtefælle og børn, som er livsvarig, og som næppe kan matches andre steder. ■

- Vi skulle gøre mindre ud af vores børneporno-sager, så måltallene blev pænere

It-specialist Lars Underbjerg høstede stor ros hos sine eksterne samarbejdspartnere for det arbejde, som han og kollegerne i NITEC udførte. Men inden for hegnet i Ejby blev rammerne stadigt mere snævre i form af topstyring og ensidig fokus på kvantitet frem for kvalitet.

- Før jeg rundede de 50, troede jeg aldrig, at jeg ville blive en sur, gammel gnavpot ligesom andre, jeg kendte i politiet. Men det var jeg tæt på at blive, fortæller Lars Underbjerg, der endegyldigt forlod politiet i november sidste år.

I 12 OG ET HALVT ÅR EFTERFORSKEDE LARS UNDERBJERG IT-KRIMINALITET – primært børnepornosager.

Siden 2004 med titlen som it-specialist i NITEC (i dag NC3).

- Jeg havde et fantastisk udfordrende og innovativt job – både fagligt og personligt, fastslår 56-årige Lars Underbjerg, der trådte ind i politiet i 1982.

Men desværre blev det ikke ved. Ny politikultur, med New Public Management i højsædet, enstrenget ledelse og kontrol frem for tillid, fik utilfredsheden til at spire og vokse.

- Det politi, jeg var opvokset med, hvor der blev sat pris på, at man tog initiativ og ansvar, eksisterede ikke mere i de sidste år, jeg var i politiet. I stigende grad skulle jeg spørge ledelsen om, hvem jeg måtte tale med i løsningen af mine opgaver, og organisationen forsøgte at give os mundkurv på, så vi ikke italesatte de problemfelter, vi oplevede inden for vores specialismråde. Frygten fra ledelsen var, at der så bare ville komme andre aktører – politikere – og bestemme over politiets midler, beretter Lars Underbjerg.

Kvantitet frem for kvalitet

Til slut følte han ikke, at han havde spillerum nok til at løse sine opgaver fagligt tilfredsstillende.

- Fokus fra ledelsen var udelukkende på sagsgennemstrømning – altså hvor mange sager vi kunne få igennem i afdelingen – frem for at få løst sagerne bedst muligt. Vi fik eksempelvis at vide, at vi skulle gøre mindre ud af vores børneporno-sager. De skulle hurtigere ud i kredsene, som selv skulle løfte dem. Velvidende, at vi kunne have færdiggjort dem på en halv dag, mens det ville tage kredsene to uger – med opkald til NITEC for at få specialishjælp. Det gav ikke mening i min verden, fortæller Lars Underbjerg.

Han tilføjer:

- Jeg vil ikke pege på en bestemt leder, der var skyld i mine frustrationer. Nej, der var hele politiets organisation, som ændrede sig rigtigt meget – i en katastrofal retning i min optik. Jeg følte, at jeg blev sat i en skotøjsæske, når jeg mødte ind. Jeg måtte gerne kigge op af og til, når der kom en leder og efterspurgte noget – og levere det. Men der var ikke frihed til selv at sætte retningen på trods af min stilling som specialist.

Udhulet løn og stillestående karriere

Oveni det utilfredsstillende faglige arbejdsmiljø, følte Lars Underbjerg også, at han stod stille rent karrieremæssigt. I politiet er det kun inden for ledersøjlen, at der er karrieremuligheder, mener Lars Underbjerg. Samtidigt var hans løn over årene blevet udhulet.

- Da Rigspolitiet oprettede en specialistsøjle i 2004, blev jeg indplaceret i en rigtig god lønramme. Men siden da er der ingen udvikling sket. På et tidspunkt fik vi i NITEC forhandlet os til nogle tillæg i form af ukontrollabel tjeneste, men hver gang vi er blevet sammenlagt med en ny afdeling – og det er sket ofte – er specialisternes pose med penge blevet fordelt ud på stadig flere hoveder. Reelt blev min løn derfor udhulet over årene, siger Lars Underbjerg.

En svær erkendelse

Han begyndte at få det dårligere og dårligere med at gå på arbejde. En dag vågnede han og lå bare og kiggede tomt op i loftet ude at stand til at stå ud af sengen. Det tog en uge, før han igen sad på sin pind, og han er selv af den overbevisning, at det var, fordi han begyndte at dyrke en masse motion, at han ikke gik ned med stress.

- Det sværeste var nok at erkende, at vilkårene i dansk

politi ikke ville blive bedre. Det tog mig tre-fire år at komme dertil, siger Lars Underbjerg.

I 2012 fik han tilbudt et job fra sit netværk på det private arbejdsmarked. Han var slet ikke i tvivl om, at han skulle take ja. Han nåede at have orlov i tre år og sagde den 1. november 2015 endegyldigt sit job i politiet op. I dag arbejder han med at efterforske rettighedskrænkelser i tv-branchen.

Smider kompetencer på gaden

- Jeg laver faktisk mere politiarbejde i dag, end jeg gjorde i politiet. Sådan føler jeg det i hvert fald. Jeg efterforsker sager og overleverer dem til politiet til vurdering for en eventuel retsforfølgelse. I mit nuværende arbejde stiller jeg mig til rådighed for politiet hele vejen gennem sagsforløbet for at sikre kvalitet og hurtig sagsbehandling. Den store forandring ved at arbejde "uden for hegnet" er, at jeg ikke skal begynde hver morgen med at diskutere med mine chefer om, hvad jeg må lave. Jeg prioriterer og igangsætter selv, fortæller Lars Underbjerg.

På hans nuværende arbejdsplads sidder der flere forhenværende politifolk, også fra andre nordiske lande.

- Personligt forstår jeg ikke, hvordan politiet har råd til at smide folk med vores kompetencer på gaden. Ikke én gang i min første orlovsperiode blev jeg kontaktet af en leder for at høre, hvorfor jeg havde søgt ud, og om der var nogen mulighed for, at jeg ville komme tilbage. Tværtimod blev jeg behandlet som en udstødt amish. Selvom jeg kun var på orlov, måtte jeg ikke komme i NITEC, da jeg nu udgjorde en "sikkerhedsrisiko". Desværre tror jeg, det er en symptomatisk holdning fra organisationen – at hvis du går ud af døren, skal du ikke se dig tilbage, siger Lars Underbjerg.

- Men det har jeg nu heller ikke gjort. ■

"Jeg har intet at klage over, hverken i forhold til kolleger eller arbejdsopgaver. Jeg har

været virkelig glad for jobbet.

Men jeg er aldrig stoppet med at fotografere, og efter seks et halvt år i politiet begyndte tanken om, hvilke fremtidsudsigter, jeg havde, at dukke op. Min konklusion blev, at der trods alt nok var mest udvikling i at fotografere. I politiet havde jeg været forbi forskellige ting, og jeg var var bange for at gå i stå, som tiden gik.

Når jeg som politibetjent så rundt på de kolleger og ledere, som jeg respekterede, og som havde en højere anciennitet end mig, så kunne jeg se, at de knoklede lige så hårdt og var lige så hårdt spændt for som mig selv. Der var ikke rigtig nogen position, jeg kunne stile efter, hvor der var udsigt til, at arbejdssituationen ville blive en anden. Lederne bliver sendt rundt i systemet på må og få, de når lige at få fodfæste ét sted, og så bliver de sendt til en ny afdeling. Det misundte jeg ikke, og det kunne jeg ikke se mig selv i. Nu er jeg et sted, hvor jeg selv påvirker min egen karriere, og den frihed er svær at undvære."

Jacob Ammentorp Lund.

Har p.t. orlov fra Station Bellahøj i Københavns Politi for at arbejde som freelancefotograf med base i Danmark og Cape Town.

"Vi jagtede måltal og gode statistikker i stedet for at være et serviceorgan og et beredskab for borgerne. Jeg kunne ikke længere leve med det. Det var ikke for at opfylde måltal, at jeg i sin tid søgte ind i politiet. Ledelsen har fået det, som den gerne vil have det. Et New Public Management-politi. Med tiden forsvinder de gamle kolleger, som har prøvet, at det fungerede anderledes. De nye har ikke prøvet andet end at have travlt og jage måltal, og de brokker sig ikke nævneværdigt. Jeg var tillidsrepræsentant i det sidste år, jeg var i Afdelingen for Forebyggelse og Efterforskning. Jeg forsøgte at sige, hvad jeg mente om tingene. Men der skal en ledelsesændring til, før der sker forbedringer. **Desværre er det fuldstændigt korrekt, det man af og til hører om ytringsfriheden i politiet: Hvis du brokker dig, ved du, hvad du risikerer.** Jeg har selv set unge kolleger blive beordret i 112 i flere år, fordi de har sagt deres mening. Ledelsen arbejder gennem frygt i stedet for at skabe engagement."

Henrik Vestergaard Hove-Nielsen, er stoppet helt i politiet efter et års orlov. Var senest i Afdelingen for Efterforskning og Forebyggelse i Østjyllands Politi. Forinden 13 år som hundefører i samme kreds. I dag er han jagthundekonsulent i Danmarks Jægerforbund.

HR-direktør Anne Erlandsen om adgangen til tjenestefri

Tjenestefrihed – også kaldet orlov eller ”at søge uden for nummer” – er fravær fra tjenesten i en tidsbegrænset periode med ret til at genindtræde i en stilling inden for ansættelsesområdet, når orlovsperioden er udløbet. **DANSK POLITI har spurgt ind til ordningen hos Rigspolitiets HR-direktør, Anne Erlandsen.**

Er der nogle kriterier for det, man skal foretage sig i perioden med tjenestefri, der skal være opfyldt, for at man kan få bevilget sin orlov?

- Nej, det er der som udgangspunkt ikke. Men det, man har beskæftiget sig med i perioden med tjenestefrihed, kan gøre, at man ikke kan genindtræde igen. For eksempel hvis den nødvendige sikkerhedsgodkendelse til rette niveau ikke kan opnås, eller man har beskæftiget sig med arbejde, der er i strid med decorum-kravet (værdigheds-krav red.) til jobbet som polititjenestemand. Endelig kan der være helbredsmæssige årsager til, at man ikke kan genindtræde.

Hvor mange gange kan man søge om at få forlænget sin orlov?

- Der gives som udgangspunkt ikke tjenestefrihed i mere end et år, og det gives kun, hvis de tjenstlige forhold tillader det. I praksis skal der meget særlige tjenstlige forhold til, hvis der ikke gives tjenestefrihed i et år til uchargederede, idet der som udgangspunkt på landsplan rådes over et forholdsvis stort antal uchargederede polititjenestemænd, der kan vikariere/

erstatte den pågældende i perioden. Men jo højere ledelsesniveau, desto sværere vil det blive at få tjenestefrihed, idet det betyder, at den pågældende leder skal undværes i eksempelvis et år.

- Forlængelse kan kun ske ud over et år, hvis det er i ansættelsesmyndighedens interesse. Det er dog sjældent, at der forlænges ud over et år. Der vil for eksempel kunne fraviges, hvis medarbejderen har anden (politi)relevant beskæftigelse, hvilket blandt andet gør sig gældende i forhold til polititjenestemænd, der har tjenestefri under beskæftigelse i Den Uafhængige Politiklagemyndighed. I langt de fleste tilfælde vil særligt opnåede kompetencer under tjenestefriheden, som politiet senere kan have glæde af, oftest være opnået på det ene år.

- Når det gælder særlige ombud, cirkulærebestemt tjenestefrihed uden løn til organisationsarbejde og udsendelse til international udviklingssamarbejde (særlig liste hos Udenrigsministeriet), kan der i princippet gives ubegrænset tjenestefrihed uden løn. ■

”Det er gået gevaldigt ned ad bakke med vilkårene for at drive politi, siden jeg blev ansat. Generelt er vi for få politifolk til at løse en kæmpe mængde opgaver, og jeg synes, man bliver misbrugt. I Thisted var vi én patruljebil til at dække opgaverne, og der er 80 kilometer til Holstebro, hvis vi får brug for backup. Det er uholdbart både over for borgerne og for os selv. I Thisted havde vi også en flexpatrulje, der tog sig af nattelivet, narko og bevillinger med videre, men den kører nu beredskab i stedet for, fordi der mangler folk. Det er virkelig utilfredsstillende og samtidigt meget frustrerende, at øverste ledelse siger i medierne, at vi sagtens kan løse alle opgaver og give borgerne den service, de skal have.”

”Da jeg var i Københavns Politi oplevede jeg også, hvordan vi blev mere og mere preskede. **Jeg taler stadig med mine tidligere kolleger i det københavnske. Mange er udbrændte og triste, og det er den samme stemning, jeg møder her i Thisted.** Flere snakker om at søge orlov og spekulerer over, hvad de skal lave i stedet for. Og det er ikke kun de unge kolleger, der går rundt med de tanker. Det er med blødende hjerte, at jeg har sagt, at jeg ikke vil være politimand mere. Jeg elskede virkelig mit job de første mange år. Men vilkårene er simpelthen blevet for ringe.”

Mikkel Jørgensen, politiassistent, har været syv år i Københavns Politi og et år i Thisted i Midt- og Vestjyllands Politi. Orlov fra politiet siden den 1. februar. Udfører servicereparationer på vindmøller i Thy for firmaet Connected Wind Services. Han tjener 10.000 kroner mere om måneden end i politiet. Til gengæld er pensionen faldet fra 18 til 12 procent.

DERFOR SØGTE POLITIFOLK ORLOV I 2007

Det er let at finde arbejde uden for politiet. Det er tilmed en positiv oplevelse at tage springet. Sådan lød konklusionen næsten entydigt fra mere end 100 politifolk, som Politiforbundet spurgte om baggrunden for deres orlov, tilbage i 2007.

Baggrunden for spørgeskemaundersøgelsen var at klargøre og dokumentere årsagerne til, at ansatte søgte orlov. Konklusionerne fra de 103 besvarelser, der kom ind, var:

- 95,9 procent svarede, at det var let at finde nyt arbejde.
- 99 procent svarede, at de oplevede skiftet som godt.
- 8,7 procent svarede, at de med sikkerhed ville vende tilbage til politiet, 31,1 procent ville helt sikkert ikke vende tilbage, og 60,2 procent havde ikke taget beslutningen endnu.
- Næsten halvdelen angav dårlig ledelse eller reformen som afgørende for deres ønske om at komme væk. 66 procent var utilfredse med lønnen. 45 procent pegede også på arbejdsmiljøet.

Offentligt ansatte fylder op på stress-klinikker

Stat og kommuner er en hård arbejdsgiver. I hvert fald hvis man skal tolke på de klienter, der indfinder sig på landets syv arbejdsmedicinske klinikker, der udreder stress. Det er nemlig hovedsageligt offentligt ansatte, der rammes så hårdt, at de skal hjælpes videre via en arbejdsmedicinsk klinik. Ugebrevet A4 har foretaget en rundringning til klinikkerne, der godt nok ikke fører decideret statistik over patienternes arbejdspladser, men der er ikke tvivl om, at det er offentligt ansatte, der fylder godt op. Helt op mod 80 procent på nogle af klinikkerne.

Årsagen, til at så mange medarbejdere i offentligt regi går ned med stress, kan skyldes, at der sker ganske store forandringer på de offentlige arbejdspladser i disse år. Udflytning af statslige arbejdspladser er for eksempel seneste skud på stammen. Det påpeger Klaus T. Nielsen, arbejdslivsforsker ved Roskilde Universitet. Desuden bliver den offentlige sektor i stigende grad pålagt at være konkurrencedygtig, hvorimod den primære opgave tidligere har været at sikre velfærd.

61,6 år

Det var gennemsnitsalderen for de polititjenestemænd, der i 2015 lod sig pensionere. I 2011 var gennemsnitsalderen blot 57,7 år.

Kilde: Rigspolitiet

DRENGEDRØMMEN BRAST

DEN 9. KREDS - POLITIET INDEFRA
Skrevet af
Kristian Brårud Larsen
Forlag: People'sPress

BOG Andreas Hogsted blev uddannet polititjent i 2004. I 2005 fik han job i Frederikssund med arbejdsopgaver i de nu lukkede specialpatroljer, i lokal efterforskning og i det almindelige beredskab. Det meste af tiden med titel som rockerkoordinator på Station Vest. Efter en narkosag i 2013 - hvor efterforskningen hjemme på stationen havde udviklet sig til et ydmygende forhør, spundet op på sladder, skidtsnak og en grundløs anklage om ulovlige metoder - følte han sig presset ud af jobbet af stationsledelsen. Efter et års ulønnet orlov sagde han op og opgav sin drenge-drøm om et liv i politiet.

Med afsæt i en whistleblower-historie og snesevis af kilder fra politiets rækker afdækker journalisten, hvordan Nordsjællands Politisiden politireformen i 2007 har været styret af jagten på bonusser og karrierehop frem for lov og orden. Det er historien om sminke-statistikker, nypressede uniformer og et fristed for rockere - mens nordsjællændernes tryghed dalere, og mængden af uopklarede forbrydelser stiger.

Dansk ønske om sær aftale på retsområdet har det svært

Det er et speget spil, som Danmark er en del af, efter danskerne afviste at ophæve EU-retsforbeholdet. Og en del tyder på, at danskerne skal ud i endnu en afstemning, hvis medlemskabet af Europol skal bibeholdes. Det mener i hvert fald en af dem, der i sin tid var med til at skrue det danske retsforbehold sammen – Jean-Claude Piris, som er tidligere generalsekretær i ministerrådets juridiske tjeneste.

Der er flere omstændigheder, der spænder ben for, at Danmark kan få en sær aftale på området, skriver Politiken. Alene det, at de andre EU-lande har endog meget svært ved at forstå, at danskerne stemte nej til en tilvalgsordning, hvor man så at sige havde frit valg på alle hylder, gør, at paratheden til at komme Danmark til undsætning er ret lille. En anden nok så vægtig del er, at briterne er blevet lovet en afstemning om EU-medlemskabet til sommer. Melder den britiske befolkning sig ud, får EU travlt med at rede

trådene ud. I forhold til det chok, et britisk nej kan udløse, vil manglende dansk deltagelse i Europol være en detalje, som må udskydes ikke bare nogle få, men sikkert mange år.

Piris mener, at det kan tage op til ti år, før alt dette er gennemført, og han advarer de britiske vælgere om, at et nej vil få alvorlige konsekvenser både for Storbritannien og for resten af Europa. Han nævner ikke den bagatel, at et af "ofrene" i en sådan situation meget vel vil kunne være Danmarks ønske om en genforhandling af tilvalgsordningen for Europol.

På den måde indeholder analysen fra den juridiske veteran Jean-Claude Piris et skarpt budskab – også til de danske nejsigere og især til Dansk Folkeparti. Glem alt om parallelaftaler, hvis briterne stemmer nej. I det tilfælde, er eneste chance for at nå toget til Europol en ny afstemning.

Politi-software udregner borgernes personlige trusselsniveau

Tandlægerne er herhjemme begyndt at inddele deres patienter i rød, gul eller grøn alt efter, hvor ofte den enkelte har behov for at lægge sig i tandlægestolen.

I den californiske by Fresno er det politiet, der kategoriserer byens borgere i trafiklysets farver. Det skal hjælpe ordensmagten til at forberede sig på den trussel, den rykker ud til, når der eksempelvis ringes 911.

Da politiet i Fresno eksempelvis fik et opkald fra en kvinde, der blev truet af sin kæreste, kunne politifolkene i deres trusselsvurderingssystem se, at manden lå på højeste, røde trusselsniveau, og derfor indkaldte politiet også en forhandler, der overbeviste manden om, at han skulle overgive sig.

Politiets nye software hedder Beware og benytter sig af millioner af datakilder – heriblandt politirapporter, ejendomsregistre, kommercielle databaser, web-søgninger og indlæg på sociale medier.

Fremgangsmåden er betænkelig, mener flere lokalpolitikere i Fresno og borgerrettighedsadvokater. De kritiserer blandt andet, at hverken offentligheden eller politiet har indsigt i, hvordan systemets algoritmer udregner trusselsniveauet. Det har kun firmaet, der har udviklet det. Systemet vil måske fejlvurdere en uskyldig persons trusselsniveau, hvis personen for eksempel ytrer sig kritisk om politiet på de sociale medier, lyder kritikken.

Kilde: Version2/Washington Post

ÅRET DERPÅ

– POLITIVANDRINGENS ÅR

Var der et før og efter skuddene og drabene ved Krudttønden og Københavns Synagoge 14. februar 2015?

Ja, vil de fleste nok mene.

Den efterfølgende menneskejagt, drabet ved synagogen, de sårede politifolk og den dræbte gerningsmand vidner alle om en række hektiske timer, hvor alvoren nåede den danske andedam, og den konstante bevidsthed om mulig terror satte sig fast i danskernes bevidsthed.

Det blev alvor.

Terror var ikke længere en ukonkret trussel – men noget "der kan ske på din vagt", som politidirektør i København, Thorkild Fogde, siger i en artikel her i bladet.

Den tanke blev så reel, at den nu sidder i baghovedet på de fleste politifolk og deres familier.

Nu er det et år siden – og verden er ikke blevet fredeligere. I efteråret blev alle mindet om, at fanatikere med våben er klar til at skyde og dræbe i nattelivet for at skabe frygt. I Paris mistede adskillige koncertgængere livet på den vanvittige konto.

Maskinpistoler og skudsikre veste er en del af storbyen.

Der bliver næppe hævet et øjenbryn over det syn mere.

Men angrebet 14. februar betød mere end en mental forandring.

For politiet betød den naturlig travlhed. Bevogtningsopgaver trak folk i pendulfart mod København fra landets øvrige kredse. Siden efteråret

endda tilsat afstikkere mod grænserne mod syd.

Politivandringens år, så at sige.

Det stod ligesom klart, at riget nu for alvor fattedes de 600 politifolk, som siden 2011 er forsvundet i den sorte bundlinjes navn.

14. februar indvarslede således de inddragne fridages, omlagte tjene-sters og skrantende parforholds år.

Det blev også politiets år.

I medierne. Med et politiforlig alle har en mening om, men som andre offentlige ansatte faggrupper nok vil spejle misundeligt efter.

Finansministeriet åbnede lidt for pengepungen – i en tid hvor den ellers er notorisk lukket.

Det ændrer ikke ved, at der stadig er 600 færre politifolk. Men med en ny skole i Vestdanmark fra 2018 vil antallet af politifolk stige på ny.

Det ændrer til gengæld ved politiets koncepter, organisation og indsats.

14. februar 2015 satte voldsomt skub i en omstilling, som allerede var i gang. Med nye sikringskoncepter, reaktionspatruljer, indsatser og analyseredskaber. Ny teknologi og ny uddannelse. Mere skydetræning. Nyt udstyr.

Pludselig gik det stærkt, og det går stærkt.

Og midt i en tid, hvor Leadership-pipeline ellers bare skulle bundfælde sig, og den nye slankede politiledelse skulle finde sine ben. Det har de haft alt for travlt til.

For det går stærkt. Meget stærkt. Og enderne skal mødes, og målene nås – selv med Tordenskjolds soldater.

Krudttønden indvarslede således en ny virkelighed tilsat en skruetvinge af tidsmangel. Frihed blev tvangsudbetalt. Der var ikke så meget andet at gøre. Timerne var ikke til andet. Denne ene gang hed det. Nu ser det ud til at gentage sig i 2016. Næppe til glæde i de fleste politihjem. Og med det evige spørgsmål om elastikken med loyalitet og helbred kan holde til endnu et år af den slags.

Det er spørgsmålet her på årsdagen. Hvor holdbar er elastikken, og hvor langt er politiet nået med omstillingen?

Et nyt år, som rigspolitichefen her i bladet kalder virkelighedens år.

Mange medier vil i disse dage sætte fokus på terrorangrebene 14.-15. februar. De vil repetere. Pege fingre. Plante ansvar. Med mere. Som det er sundt for et åbent demokrati, som pludselig skal holdes trygt af maskinpistoler. Det vil vi ikke gøre i dette blad.

Til gengæld spørger vi to helt centrale chefer i politiets udvikling efter 14. februar 2015 om betydningen og om, hvad politiet har lært.

Nemlig rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg og politidirektør i København Thorkild Fogde:

2015 BLEV ET SKELSÆTTENDE ÅR

Dansk politi måtte sætte turbo på i alle retninger efter angrebet 14. februar 2015. En større evaluering og analyse har siden præget politiet med læring, omstillinger og nye koncepter. Blandt andet for at gøre Københavns Politi selv bærende, beredskabet mere robust og med en ny uddannelse, som tager højde for, at fremtiden står i specialiseringens tegn. Store forandringer tager dog tid, men politiet er godt på vej, mener rigspolitchefen. Sidste år var skelsættende, hvor den nye virkelighed kom væltende fra alle globaliseringens retninger. 2016 bliver virkelighedens år.

AF NICOLAI SCHARLING

Februar 2016. Året efter Charlie Hebdo, belgiske afsløringer om, at politifolk er terrormål, angrebene ved Krudttønden og synagogen i København, otte måneder efter en ny sikkerhedssituation kunne aflæses i 400 ekstra politifolk til et folkemøde på Bornholm, et halvt år efter første bølge af flygtningekaos ved grænsen, få måneder efter en ny flerårsaftale for politiet, to måneder efter at samarbejdet i Europol er kastet ud i uvished ved en folkeafstemning, og lidt over en måned efter, at grænsekontrol er midlertidig genindført i stikprøveform. Samme måned som første nye hold af elever starter på en ny forkortet to-årig politiuddannelse, et år hvor Schengen vakler på sydeuropæiske lerbødder, Frontex har hænderne fulde, og hvor foråret kan blive massivt afgørende for, om samarbejde eller nationalstat bliver løsningen politimæssigt. Politifolk har kørt i busser og biler over sund og bælt til bevogtning og til grænsen, som aldrig før.

2015 var et skelsættende år – som rigspolitchef Jens Henrik Højbjerg kalder det.

Der skete - på godt jysk - slet ikke så lidt.

Det egentlige store startskud til et år med forandringer skete den 14. februar 2015.

I anledning af årsdagen har DANSK POLITI sat rigspolitchefen stævne for at høre om betydningen af begivenheden, set fra hans stol:

Hvad synes du som rigspolitchef, at politiet har lært og ændret i forlængelse af begivenhederne 14. februar 2015?

- Det har betydet meget. Lige efter angrebet fik vi lavet en stor evaluering og analyse, som rummede et antal læringspunkter inden for 10 temaer. Blandt andre beredskabets robusthed, sikkerheds- og bevogtningskoncepter, og koncepter for indsatsen i krydsfeltet mellem bander og radikalisering. Der har været en lang række tiltag, hvor vi allerede har implementeret en stor del. Man kan sige, at den 14. februar accelererede en udvikling, som allerede var i gang, og som fortsætter.

Har lært og rettet

- Når du ser tilbage på dagene for et år siden, hvad husker du bedst, hvad står klarest?

- Jeg husker tydeligt dagen, og vil aldrig glemme den. Jeg sad på arbejde, fik beskeden, og tænkte: "Nu sker det så!" Det næste, jeg tænkte på var, om den operative parathed virkede. Vi var godt forberedte, havde allerede etableret reaktionspatruljer, sørget for, at nøglepositioner var bemandede, og at der var en national øget parathed efter angrebene på Charlie Hebdo. Nu skulle det så stå sin prøve, og det, tankerne kredsede om var, om det ville holde. Stor ros til alle. Politiet klarede det flot. Jeg kan også huske, at jeg var ude og gøre vores folk opmærksom på, at nu ville der komme en periode med ros for indsatsen og ros til

politiet. Men at den ville blive efterfulgt af en periode, hvor vi ville blive udsat for hård kritik. Derfor besluttede jeg, at vi skulle kigge virkelig grundigt på indsatsen og lære af erfaringerne og rette, hvad der skulle rettes, fortæller Jens Henrik Højbjerg.

Reel terrortrusel

Har 14. februar 2015 ændret ved politikrets rolle i Danmark?

- Der er ingen tvivl om, at vi skal indstille os på en ny virkelighed med en vedvarende og reel terrortrusel. Det er et nyt og bekymrende scenarie, hvor terrorangreb udført af terrorister med begrænsede midler, begrænset organisering og begrænset forberedelse. Det betyder, at vi skal have et vedvarende skarpt fokus på, hvordan vi kan være mest effektive og bedst forberedte. Vi står over for en ukendt risiko, og skal reagere hurtigt og effektivt. Det har helt konkret betydning for vores vurdering af sikkerhed og indsats ved større arrangementer, hvilket blev tydeligt under Folkemødet på Bornholm, hvor politiet opgraderede sin tilstedeværelse helt massivt. Vi skal anvende flere politifolk og ændrede sikringskoncepter, forklarer rigspolitchefen.

Ny virkelighed

- Her på årsdagen – hvad er så de største udfordringer for politiet i de kommende år?

- 2015 var et skelsættende år for

dansk politi og for Danmark. Vi har oplevet terrorangrebet, og hvordan flygtninge krydser landets grænser i stort antal. Vi har måttet omprioritere på en måde, vi aldrig har gjort før. Vi har måttet bruge politifolk fra andre fagområder, fra efterforskning og færdsel, trække dem ud af den daglige indsats og bruge dem på bevogtning og indsats i grænseområderne. Det har været et hårdt år, men vi kom igennem 2015 ved at stå sammen og prioritere. Vi er meget bevidste om, at det ikke skal være fremtiden med konstante omprioriteringer og vagter, som flyttes. Det arbejder vi mod at få styr på i den nye virkelighed. Derfor vil jeg også kalde 2016 for den nye virkeligheds år.

Stigende optag slår igennem i 2018

- I hvilken kontekst spiller 14. februar ind på Politiforliget?

- Det har haft stor betydning for, at vi har fået ekstra bevillinger, herunder midler til at rekruttere flere politifolk. Vi har fået midler til at indkøbe udstyr til kredsene, og det kører for fuld hammer. Alle indkøbene er klar i løbet af 2016. Dertil kommer styrkelse af Københavns Politi, PET og Politiområdet. Der er en række aktiviteter, som skal hjælpe os med omstillingen til den nye virkelighed. Vi har ændret uddannelsen, så den går mere i retning af specialisering gennem videreuddannelse. Det er en lang proces, og vi er nødt til at omprioritere, også i 2016 og i en del af

2017. Derefter vil det stigende optag på politiuddannelsen slå igennem ude i politikredsene. Samtidig kan vi glæde os over mindre kriminalitet, men er også udfordret af et kriminalitetsbillede, som er mere komplekst og krævende med nye kriminalitetsformer og brug af ny teknologi. Derfor går politiet også i retning af specialisering, siger Jens Henrik Højbjerg.

Arbejds miljøet i fokus

- Hvordan ser du på udviklingen inden for arbejdsmiljø og arbejdsform i "en ny virkelighed", hvor bevogtning og grænsekontrol på ubestemt tid også vil trække ressourcer ud af politikrets hverdag?

- Vi er ved at lave en stor plan for, hvordan vi implementerer Flerårsaftalen. Vi har fået en merbevilling, og det skal hjælpe på arbejdsmiljøet og bistandsopgaver. Vi har fokus på arbejdsmiljøet. Ved grænsen skal indsatsen opbygges omkring udlændingekontrolafdelinger. Deres arbejde vil også komme andre kredse til gode og styrke indsatsen imod omrejsende kriminelle. Men det tager tid. København skal kunne klare mere selv, så der ikke skal trækkes personale hertil fra resten af landet. Vi skal organisere os, så frustrationerne fra 2015 omkring planlægning og vagter ikke fortsætter. Det er i gang, men tager tid. Derfor er der også behov for, at vi står sammen og hjælper hinanden med at organisere os, så det flugter med opgaverne i den nye virkelighed, fastlår rigspolitchefen.

POLITI- ARBEJDE I ET MERE ALVORLIGT SKÆR

Efter terrorangrebet i København er der kommet en erkendelse hos kollegerne om, at ikke blot kan et terrorangreb ske – det kan også ske på deres vagt. En ekstra alvor har lagt sig over politiarbejdet. Det fortæller politidirektør i Københavns Politi, Thorkild Fogde. Han forudser endnu et travlt år for hovedstadens politi, hvor der stadig skal bruges rigtig mange kræfter på sikkerhedsforanstaltninger. Samtidig lader flerårsaftalens ekstra mandskab til bevogtning vente på sig. Politidirektøren vil dog bestræbe sig på at give sine medarbejderne et mere forudsigeligt arbejdsliv i år.

AF KARINA BJØRNHOLDT

”Neeeej!”.

Det var den tanke, der først løb igennem hovedet på Thorkild Fogde, politidirektør i Københavns Politi, da han klokken 00.43 søndag den 12. februar 2015 fik meldingen om, at der var blevet skudt ved Københavns Synagoge. En person var dræbt og to politifolk sårede.

Da vidste politidirektøren med sikkerhed, at den person, der tidligere havde skudt og dræbt ved Krudttønden, ikke havde tænkt sig at stoppe. Måske var der endda tale om en medgerningsmand?

Et år efter møder DANSK POLITI Thorkild Fogde på hans kontor på Københavns Politigård.

Neeeej-følelsen, der senere på natten og morgenen blev erstattet med en ”vi-skal-nok-få-ham-følelse”, en sorg over to civile, der var dræbt, samt en lettelse over, at alle de sårede politifolk ville overleve, er i dag suppleret med granskninger, undersøgelser og en læring om, hvordan dansk politi i fremtiden skal håndtere en virkelighed med terror og terrortrusler.

- Vi vidste jo godt, at der kunne ske terror i Danmark. Vi var forberedte på, at det kunne ske. Men en ting er at træne og øve sig på det, noget andet er, når det så rent faktisk sker. Folk reagerede meget individuelt. Jeg vil ikke sige, at vi IKKE var mentalt parate. Men der er i dag kommet en erkendelse – hos såvel politiledere som de politiansatte – af at terror kan ske uden varsel i Danmark, og at det kan ske på netop din vagt! Det sidste led er mentalt nok en ny erkendelse, og derfor er der kommet et mere alvorligt skær over politiarbejdet. Jeg tror, mange har haft en snak derhjemme med deres familier om, hvilket job det egentlig er, mor eller far har. Det har jeg også selv, siger Thorkild Fogde.

Hård omgang for de sårede

I alt seks politifolk blev såret under angrebet på henholdsvis Krudttønden og ved den jødiske synagoge. Fire af skud og to af flyvende glasstumper.

- De har håndteret det meget forskelligt, at de var meget tæt på at blive slået ihjel. Men de har det efter omstændighederne godt i dag og er mig bekendt alle tilbage på arbejde på nær én, som er på barsel, siger Thorkild Fogde.

Han fortæller, at det dog har været en hård omgang – især for de unge af kollegerne – først at være en del af et meget rost og elsket politikorps, der modtog kys, kager og kærlighed fra befolkningen i dagene efter terrorangrebet, til den efterfølgende hårde kritik i medierne af politiets håndtering af bevogtningsopgaverne.

- Det har været rigtig svært for dem at læse i aviserne, at nogle synes, at de ikke var deres opgave voksen. Vi andre, der har været længe i politiet, ved, at sådan fungerer det bare. Der kommer altid en kritik, set i bagklogskabens lys, og den skal man stå igennem og lære af, mens tingene bliver undersøgt, hvilket godt kan tage lang tid, siger Thorkild Fogde.

Slidte medarbejdere

Dansk politi er stadig i forhøjet beredskab, og det mærkes hos Københavns Politi, der ud over selve bevogtningsindsatsen, som de sjællandske politikredse hjælper til med, bruger mere end 100 årsværk på øget sikkerhed ved diverse arrangementer i København, øget tilsyns- og reaktionspatruljekørsel samt et forhøjet beredskab i kredsens ledelse.

Normalt vil Københavns Politi trække assistancer til de større arrangementer i hovedstaden fra Nordsjællands og Vestegnens Politi, men da nabokredsene for tiden afgiver mange folk til grænsen, klarer man det meste selv ved at flytte folk fra andre opgaver. Det er naturligvis ikke uden omkostninger. Hverken for de områder, der nedprioriteres, eller for medarbejderne, der er slidte efter et meget hårdt 2015. Flere lægger sig syge, og skilsmisser truer på hjemmefronten.

Grænse-situationen gør det ikke bedre. Den indførte stikprøvekontrol fra årsskiftet er medvirkende til, at de cirka 150 ekstra folk fra andre kredse, som Københavns Politi var blevet stillet i udsigt efter flerårsaftalen, lader vente på sig.

Ingen 37-timers arbejdsuge men mere forudsigelighed

Politidirektøren er godt klar over, at hans ansatte snart har brug for et lys for enden af tunnelen. Desværre må

han erkende, at det ikke er realistisk at tro, at medarbejderne kommer ned på en 37-timers arbejdsuge i løbet af 2016. Der står direkte i flerårsaftalen, at det ekstra ressourceforbrug i forbindelse med terrorberedskabet i et vist omfang skal dækkes ind via overarbejde.

- Men jeg håber at kunne give mine medarbejdere mere forudsigelighed i deres arbejdsliv. Sidste år var intet helligt, må jeg indrømme. Weekender blev inddraget, de måtte arbejde over på dagen og fik omlagt deres vagter, selvom de var "låst" i Polvagt. Det er gået ud over familielivet, og jeg ved godt, at det har været meget frustrerende. Derfor håber jeg, at vi i år, via flere folk og en bedre planlægning, kan lave vagtplaner med en større grad af stabilitet og sikre et bedre arbejdsmiljø, siger Thorkild Fogde.

Bedre dimensionering af indsatser er nødvendigt

Det er især de mange offentlige arrangementer, som løber ind til Københavns Politi - ofte i sidste øjeblik - der er ressourcekrævende. Men en bedre risikovurdering, og dermed dimensionering af indsatserne, kan være et skridt ad rette vej. Det samme gælder for bevogtningsindsatsen, mener politidirektøren.

- Vi ønsker ikke at bruge én eneste mandskabstime mere end nødvendigt på bevogtning og sikkerhed. Jo mere vi for eksempel ved om et arrangement i den jødiske synagoge, desto bedre kan vi dimensionere indsatsen. Hvis gæsterne kommer klokken 19, behøver vi måske ikke at stå der en time før. Trusselvurderingen mod Christiansborg er jo heller ikke den samme på en stille dag i forhold til en dag, hvor der eksempelvis skal vedtages et smykkeforslag. Vi og PET skal være bedre til at vurdere trusselniveauet og dele informationer om de enkelte objekter med hinanden, siger Thorkild Fogde.

Han tilføjer dog, at selv den bedste planlægning ikke kan ændre på, at der i 2015 er brugt mere end 30.000 mandskabstimer alene på Pegida-demonstrationer.

Hjulpet på vej af teknikken

Tekniske løsninger og bygningsforbedringer har i det forgangne år sænket behovet for bevogtning nogle steder i det københavnske. I dag er mandskabsbelastningen cirka en tredjedel mindre, end da den var på sit højeste, og Thorkild Fogde tror, at den kommer endnu længere ned. Blandt andet i forbindelse med et nyt sikrings- og bevogtningskoncept, som er en del af politiets flerårsaftale, men som endnu er under udvikling.

- Jeg forventer ikke at se de store reduktioner i den synlige bevogtning i år, men jeg håber, at det for alvor slår igennem til næste år, siger politidirektøren og fortsætter:

- Overordnet gælder det jo om at finde det rette niveau i en virkelighed, der er utrolig dynamisk. Vilklårene ændrer sig konstant alt efter, hvad der sker ude i verden. Eksempelvis i Syrien. Vi skal finde et niveau, der både er realistisk og troværdigt, samtidig med at vi ikke foregiver, at den største risiko, der truer danskerne, er terror. Selvom det er meget alvorligt, og terroristerne netop ønsker at skræmme os mest muligt, står det ikke mål med terrortruslens omfang. Langt flere bliver slået ihjel i trafikken end ved terror. Det bør vi stadig huske på, siger Thorkild Fogde.

På bussen mellem Flensborg og Kruså er der næsten altid passagerer med, der ønsker at søge asyl eller forsøger at komme ind i landet uden gyldige rejse-dokumenter.

TAL FOR GRÆNSE-INDSATSEN I SØNDERJYLLAND

- Politiet kontrollerer mellem ca. 1.800 og 2.800 personer i døgnet ved grænseovergangene i Sønderjylland. Af disse er ca. 30-35 migranter, og herudaf er der mellem 20 og 30, der søger asyl.
- Tallene varierer forholdsvis meget fra dag til dag. Nogle dage er der en håndfuld asylansøgere, andre dage 40.
- Før jul – altså inden stikprøvekontrollen blev indført – ankom dagligt mellem 200 og 400 migranter over den dansk-tyske grænse i Sønderjylland. Mellem 50 og 100 af disse søgte asyl. Resten fik lov til at rejse igennem.

Kilde: KSN/UKA, Syd- og Sønderjyllands Politi

- Det kommer på sigt til at koste nogle forhold, hvis udstationeringerne fortsætter ret meget længere. De fleste MIK-folk er jo i den yngre ende og har små børn.

Glenn Larsen, Morten Jensen og Christian Baadsgaard, alle MIK-folk fra Midt- og Vestjyllands Politi, forsøger at få det bedste ud af at være ved grænsen. De er dog ofte afsted, og det trækker efterhånden store vekslers på familierne derhjemme.

PÅ GRÆNSEN

Danske politifolk står lige nu på grænsen – mellem symbolpolitik og politiarbejde, der gør en forskel. Mellem asylansøgere, illegale migranter og taknemmelige sønderjyder. Mellem kollegial hygge og frustrationer over at være væk hjemmefra. DANSK POLITI har besøgt nogle af de politifolk, der for tiden er udstationeret ved den dansk-tyske grænse i Sønderjylland.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Én efter én bliver bilerne ved den dansk-tyske grænseovergang i Kruså vinket igennem af politifolk iført gule refleksjakker. Først da en rutebil, på vej mellem Flensborg og Kruså, ankommer til grænseovergangen, bliver den bedt om at standse. Her sidder ofte passagerer med udenlandsk baggrund, der enten ønsker at søge asyl, eller som forsøger at komme ind i Danmark på illegal vis uden gyldige rejsedokumenter. Samlet ankommer der typisk 30-35 migranter om dagen over de dansk-tyske grænseovergange i det sønderjyske. Af dem søger 20-30 asyl.

Politiarbejde som alt andet

Alt ånder fred og ro i Kruså denne mandag i januar. I den opstillede skurvogn ved grænseovergangen har politiassistenten Mogens Rubech

og Aage Ellehus, begge fra Midt- og Vestjyllands Politi, netop spist frokost – kyllingefilet med champignonsovs og ris. Til dagligt gør de tjeneste i driftscentret i Silkeborg, men for anden gang tager de nu en tjans ved grænsen.

- Det er politiarbejde som alt andet. Vi forsøger at spotte dem, der er relevante at standse, og det foregår stille og roligt. Vi tjekker deres rejsedokumenter, og hvis de ikke forstår, hvad vi siger, skaffer vi en tolk. Beder de om asyl, overtager UKA (Udlændinge Kontrol Afdelingen) sagsbehandlingen, fortæller Mogens Rubech.

Han og Aage Ellehus er glade for, at der altid er en medarbejder fra UKA med på holdet.

- Vi arbejder ikke normalt med pasregler og pasdokumenter, så det er rart med noget bistand, og

samarbejdet med UKA fungerer rigtig godt, siger Aage Ellehus.

Hvor er nytteværdien størst?

Begge kolleger har valgt at få det bedste ud af deres udstationering ved grænsen.

- Nu er vi her, og opgaven skal løses uanset, om jeg har ja-hatten eller nej-hatten på, så jeg har valgt den første, smiler Mogens Rubech.

I et ressourcemæssigt perspektiv er han dog mere ambivalent over for selve grænsekontrol-opgaven.

- Jeg mener, at politiet gør en forskel her ved grænsen. Folk er bevidste om, at de kan blive standset og kontrolleret. Men der er også en vis portion symbolpolitik i, at vi står her. Eksempelvis er det jo ikke alle grænseovergange, der er bemandede. Spørgsmålet er, om vi rent politifagligt ville have

- Jeg mener, at politiet gør en forskel her ved grænsen. Folk er bevidste om, at de kan blive standset og kontrolleret. Men der er også en vis portion symbolpolitik i, at vi står her. Eksempelvis er det jo ikke alle grænseovergange, der er bemandede. Spørgsmålet er, om vi rent politifagligt ville have gjort mere nytte hjemme i vores kreds – også på samfundsplan.

Mogens Rubech, politiassistent, Midt- og Vestjyllands Politi

gjort mere nytte hjemme i vores kreds – også på samfundsplan, funderer Mogens Rubech.

Nybagte boller og taknemmelighed

På grænseovergangen ved Padborg møder DANSK POLITI politiassistenterne Søren Vangsgaard og Kurt Munk, der til hverdag arbejder i henholdsvis beredskabet i Thisted og forebyggelsesenheden i Holstebro hos Midt- og Vestjyllands Politi. Det er deres første udstationering ved grænsen. De ankom torsdag, og frem til mandag har de indtil videre "fanget" tre hviderussere og en ukrainer. Alle uden visum, så de blev sendt retur til Tyskland. De er endnu ikke stødt på folk, der ønskede asyl.

- Vi synes, at vi gør en forskel. Hellere være her end at stå bevogtning i København. Men vi vil da foretrække at være hjemme og passe vores arbejde i kredsen. Det her er ikke en holdbar

løsning på sigt – hverken for kredsene eller for familierne derhjemme, mener Søren Vangsgaard og Kurt Munk.

Imellem tiden glæder de sig dog over, at de oplever en enorm venlighed fra såvel beboerne ved grænsen som mange af dem, der kører over grænsen. Men de befinder sig også i et område af Danmark, hvor utrygheden over for omrejsende kriminelle er stor. Mens antallet af indbrud er faldende på landsplan, går det for eksempel den anden vej i Sønderjylland, ligesom udlændinge udgør en stor del af det samlede antal indsatte i de sønderjyske arresthuse. Et tal på 40 procent var fremme i 2015, hvilket er langt over landsgennemsnittet på 27. Næsten hver tredje indbygger i Sønderjylland stemte da også på Dansk Folkeparti, der er fortalere for en permanent grænsekontrol, ved folketingsvalget sidste år.

- Folk kommer med nybagte boller

eller stikker os en boks med slik ud af bilruden, som de har handlet i Tyskland, mens de fortæller os, at de er så glade for, at vi står ved grænsen. Det er jo dejligt, fortæller de to kolleger, der heller ikke har noget at udsætte på indkvarteringen i hytter.

- Vi bor supergodt, hygger os sammen, og der går jo næsten efterskolestemning i den. Det er en meget bedre indkvartering, end når vi har været på bevogtning i København og sover i alt for korte senge på Hotel Cabinn, fortæller Søren Vangsgaard og Kurt Munk.

Trækker tænder ud

På en nedlagt folkeskole i Frøslev har MIK-folkene (Mobilt Indsats Koncept) opholdssted. Deres primære opgave ved grænsen er at være en operativ reserve, men de fragter også arrestanter og kører baglandspatroljer. De MIK-folk, der er til stede, da DANSK

Søren Vangsgaard og Kurt Munk, Midt- og Vestjyllands Politi, nyder godt af hjemmebag og bølter med slik fra taknemmelige borgere, der er glade for at se politiet ved grænseovergangene i Sønderjylland.

POLITI er på besøg, er alle fra Midt- og Vestjyllands Politi. De har været ved grænsen en del gange efterhånden. Nogle gange er de endda sendt afsted med få dages varsel. Der er nemlig mangel på folk med MIK-uddannelsen i deres kreds, og derfor trækkes der store vekslers på dem. Det er begyndt at kunne mærkes, fortæller de. Ikke rent fysisk, for de bliver ikke overbebyrdet af arbejde ved grænsen, men familierne derhjemme er godt trætte af deres fravær.

- Det kommer på sigt til at koste nogle forhold, hvis udstationeringerne fortsætter ret meget længere. De fleste MIK-folk er jo i den yngre ende og har små børn, lyder det fra politifolkene rundt om bordet i "frokoststuen" på skolen.

Morten Jensen og Glenn Larsen synes begge, at der er lige lovligt meget symbolpolitik i politiets udstationering ved grænsen.

- Men vi prøver at få det bedste ud af det. Vi kører eksempelvis baglandspatruljer ved de grænseovergange, som ikke er bemandede, og jævnligt finder vi nogle illegale migranter. I går fangede vi to inde i en skov. Men fagligt giver det ikke meget mening i forhold til de opgaver, vi plejer at løse i kredsen, mener de. ■

Aage Ellehus og Mogens Rubech, Midt- og Vestjyllands Politi, har valgt at løse opgaven ved grænsen med ja-hatten på. De roser desuden samarbejdet med Udlændinge Kontrol Afdelingen (UKA), som giver en god bistand i forbindelse med blandt andet pas- og visumregler.

KRITIK AF FORPLEJNING

Hos MIK-folkene ved grænsen fylder forplejningen rigtig meget. De synes, at maden er under al kritik. Selve kvaliteten er for ringe, og maden ser ikke appetitlig ud, når den ankommer i store foliebakker med overdimensionerede plastikskovle til at øse op med. De vil meget hellere have deres time-dagpenge udbetalt og selv stå for forplejningen.

Læs mere om forplejningen på side 38.

Læs mere om logistikken på næste side.

DE HOLDER OVERBLIKKET I EN TRAVL TID

Siden februar 2015 har Rigspolitiets Koordinerende Stab haft nok at gøre. Aldrig er så mange politifolk i længere perioder sendt på kryds og tværs af landets kredse. Det kræver en omfattende planlægning, fortæller Benny Øchkenholt, der er leder af afdelingen, som stort set i døgndrift er beskæftiget med logistik.

AF TANIA KEJSER

En seng at sove i, mad på vagten, viden om hvor præcis ved grænsen, man skal møde, hvilken opgave der skal udføres, og hvilket materiel det kræver. Logistisk er der nok at tage fat på i dansk politi.

- Vi har stort set ligget vandret siden 14. februar sidste år, fortæller Benny Øchkenholt. Han er leder af Rigspolitiets Koordinerende Stab (RKS), der er lige under den strategiske stab står for at planlægge med mænd såvel som materiel.

- Vores system giver overblikket over, hvilke opgaver der ligger i kredsene på givne dage. Så forsøger vi at dele sol og vind lige og på lang sigt planlægge, hvor mange folk de enkelte kredse skal afgive til bevogtning i

København og til kontrol ved grænserne i Syd- og Sønderjylland samt Rødby, siger Benny Øchkenholt.

Selvom regeringen i øjeblikket kun planlægger med grænsekontrol for 20 dage ad gangen, er man i dansk politi tvunget ud i lidt længere planlægning.

- Det er nemmere at rulle tilbage, hvis grænsekontrollen ikke bliver forlænget. For alles skyld kigger vi lidt længere ud i fremtiden, når planerne lægges for afgivelser til grænsen, siger Benny Øchkenholt.

Grænsekontrol kan mærkes

Det er relativt nyt, at så mange politifolk på daglig basis skal afgives fra deres egen kreds.

- Først var der bevogtningsopgaven

i København, og siden kom flygtningestrømmen og den midlertidige grænsekontrol til. Det kan naturligvis mærkes i kredsene, at vi sender deres personale til andre opgaver i fremmede politikredse. Men jeg må sige, at vi mærker en udpræget loyalitet. Dansk politi løfter i flok, siger Benny Øchkenholt.

Når så mange ansatte hver dag skal transporteres, bespises og have overnatning, kan det være svært at gøre alle tilfredse. RKS har fra dag ét med grænsekontrol involveret en bred kreds af aktører med blandt andre Politiforbundet, der på daglige møder forsøger at vende alle problemstillinger, og ændre det, der er nødvendigt og kan lade sig gøre.

- Måltider har fyldt meget ved grænsen. Jeg har selv været operativ, og jeg ved godt, at et godt måltid mad på en vagt under udstationering betyder meget. Hændelsepolitikredsen har løbende justeret menuen i takt med, at tilbagemeldingerne er løbet ind. Så har der været spørgsmålet om vagternes længde og skiftedag for rullet. En del er lavet om, noget har vi bibeholdt – men jeg synes faktisk, at der begynder at være en forståelse for, at flere af de beslutninger vi tog, trods alt var de rigtige. For eksempel erkender mange, at 12-timers vagter ved grænsen ville være for anstrengende set i et arbejdsmiljømæssigt perspektiv, siger Benny Øchkenholt. ■

NYT FRA FORBUNDET

Den varme mad satte sindene i kog

Den varme mad, som serveres for de politifolk, der udfører grænsekontrol, fik sat sindene i kog i de kolde måneder. Ikke mindst på Politiforbundets Facebook-side var kommentarerne til at tage og føle på. Ikke nok med, at man som tjenestemand sendes syv dage væk hjemmefra og må undvære familien – men man får også dikteret, hvad man skal spise, og trækkes dermed i det udbetalte time-dagepengebeløb, lød kritikken.

Vicepolitiinspektør Benny Øchkenholt er ansvarlig for Rigspolitiets Koordinerende Stab (RKS), som står for de nationale forhold vedrørende logistikken i forbindelse med grænsekontrollen.

- Beslutningen om at servere et måltid mad er truffet af Rigspolitiet og politikredsene i fællesskab. Den har sin baggrund i ønsket om et ordentligt arbejdsmiljø – og i, at når man er af sted i syv dage, skal det være muligt mindst en gang om dagen at få et ordentligt, ernæringsmæssigt godt måltid. Det er så politikredsen, der har den specifikke opgave i forhold til at finde et firma, der leverer maden, siger Benny Øchkenholt.

Et regulært måltid

Som polititjenestemand, der udlånes fra en anden kreds for at udføre en opgave, får man udbetalt et såkaldt time-dagepengebeløb. Beløbet skal dække de udgifter, man har til blandt andet mad i forbindelse med udstationeringen. Når Rigspolitiet vælger at servere mad, bliver der trukket en fast procentsats fra time-dagepengebeløbet.

- Kravene til måltidet lyder på, at der skal være tale om et "regulært" måltid. Når det er sagt, er jeg godt klar over, at det er svært at gøre alle tilfredse. Det

er kredsene, der entrerer med en lokal leverandør, og det er ikke muligt at finde en løsning, hvor man kan vælge fra en menu. I bund og grund er den her løsning lavet for at sikre et ordentligt hovedmåltid mad på en vagt. Hvis du er udsendt i mange dage, tror vi på, at det er den bedste løsning – pizza bliver trods alt kedeligt i længden, og muligheden for at lave mad selv med de faciliteter, der er til rådighed, vurderes at være begrænsede, siger Benny Øchkenholt.

Han understreger, at beslutningen om at servere mad ikke er taget for at spare penge.

- Politikredsen har gjort en indsats for at få serveret måltider af god kvalitet, i passende mængde og prismæssigt svarende omtrentligt til time og dagpengefradraget. Du vil altid kunne finde folk, der gerne vil have noget andet end det, der bliver serveret. Muligheden for buffet er ikke praktisk til stede – og vi må erkende, at det er svært at gøre alle tilfredse. Det her er, hvad vi ser som den bedste løsning inden for de givne omstændigheder, og min opfattelse er, at de fleste rent faktisk er godt tilfredse, siger Benny Øchkenholt.

I forbindelse med grænsekontrollen gør de lokale politiforeninger et stort arbejde for dagligt at løse de udfordringer, som Politiforbundets medlemmer møder. I Syd- og Sønderjylland er det foreningsformand Niels Hedeager, og i Sydsjælland- og Lolland Falster, Kaj Rasmussen, samt deres tilknyttede tillidsfolk, der følger op på problemer og eventuel utilfredshed med den mad, der er på menuen.

Det siger reglerne om time-dagpenge

"Time- og dagpengene udbetales til dækning af merudgifter til måltider, småfornødenheder, transport på bestemmelsesstedet o.l. Udgangspunktet er, at 75 pct. af time- og dagpengene skal dække merudgifter til måltider, hvoraf 15 pct. er afsat til morgenmad, 30 pct. til frokost og 30 pct. til middagsmad, og således at de resterende 25 pct. bl.a. skal dække småfornødenheder. Disse kan fx være mellemmåltider, private telefonsamtaler og avis. Desuden dækkes transport på bestemmelsesstedet, specielt mellem hotellet og det midlertidige tjenestested."

"Hvis den ansatte får *gratis måltider* i tilknytning til tjenesterejsen, reduceres time- og dagpengene. Reduktionen, der alene beregnes af dagpengesatsen – herunder den højere sats, som måtte følge af lokal aftale – udgør 15 pct. for morgenmad, 30 pct. for frokost og 30 pct. for middag. Hvis reduktionen er større end timepengene for den pågældende rejsedag, skal den ansatte dog ikke indbetale det manglende beløb."

”Der er ikke nogen optimale løsninger i en hverdag præget af alt for mange opgaver og for få folk. Og naturligvis vil man i sin fritid hellere være hjemme hos familien end sidde på et hotelværelse i Rødby eller Padborg. Men når vi ser på, hvilke tilbagemeldinger vi har fået fra det tillidsværk, der hver eneste dag lodder stemningen ved grænsen, så er det, at 12-timers vagter syv dage i træk er for hårdt.”

Politiforbundets formand og næstformand, Claus Oxfeldt og Claus Hartmann, i en kommentar på www.politiforbundet.dk

Husk at få afviklet eller få overført din ferie og særlige feriefridage inden 1. maj

1.289.474 ubrugte ferietimer og et overskud på normen på 114.507 timer. Sådan

tegnede billedet sig pr. 31. december 2015. Med andre ord skubber de ansatte i dansk politi en stor pukkel af tilgodehavende frihed og ferie foran sig. Derfor gælder det om at komme i gang med at afvikle det, man har til gode. Desuden har man mulighed for at overføre i alt fem feriedage og fem særlige feriefridage til næste ferieår.

Det oplyser Jørgen Jensen, der er medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg med politisk ansvar for arbejdstidsområdet.

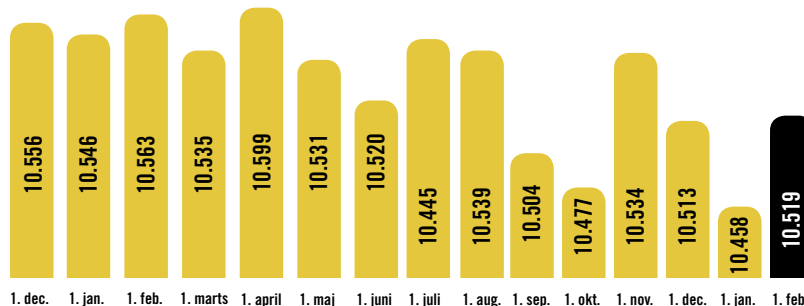
- Alle kredse er udfordret af personalsituationen, og derfor er det

ekstra vigtigt, at man selv får lavet en aftale med sin leder om at få påbegyndt afvikling af sin tilgodehavende frihed og ferie. I forhold til feriedage og de særlige feriefridage er reglen, at man inden den 1. maj kan søge om at få overført fem feriedage og fem særlige feriefridage til næste ferieår. Men man skal selv ansøge. Det sker ikke automatisk, hvis man ikke har fået dem afholdt, siger Jørgen Jensen.

- Har man mere end de fem feriedage stående efter den 1. maj, og har man ikke en gyldig grund til ikke at have fået dem afviklet - ja så mister man de ikke afviklede feriedage, advarer Jørgen Jensen.

Han påpeger at for eksempel almindelig travlhed på jobbet, eller at ægtefællen ikke kan få ferie på samme tid, IKKE er en gyldig grund.

ANTALLET AF POLITIFOLK I 2014/2015/2016

POLITIFORBUNDET: OTTE TIMERS DAGLIG TJENESTE VED GRÆNSEN ER DEN BEDSTE LØSNING

AF KARINA BJØRNHOLDT

Et stort flertal i Politiforbundets Hovedbestyrelse har anerkendt Rigspolitiets tjenestepanlægning ved grænsen, fordi den tager mest muligt hensyn til den arbejdsmiljømæssige belastning af medarbejderne.

Forbundsformand Claus Oxfeldt kan dog sagtens sætte sig ind i kollegernes frustrationer over at være væk fra familien syv dage i træk. Fokus fra forbundets side i 2016 vil være, at politifolkenes arbejdsuge igen skal ned på 37 timer om ugen. "Krybben er tom", slår Claus Oxfeldt fast.

I januar både indførte – og forlængede – regeringen en stikprøvevis grænsekontrol ved den dansk-tyske grænse. Rigspolitiet besluttede, at bevogtningen skal foregå med et såkaldt to ugers rul, hvor den ene uge tilrettelægges med otte timers daglig tjeneste ved objektet plus transport til og fra. Den anden uge bruges til afvikling af opsparet frihed.

Politiforbundet var ikke inddraget i beslutningen, men et stort flertal i Hovedbestyrelsen har taget den til efterretning. Dels fordi tjenestetilrettelæggelsen sker under hensyn til den arbejdsmiljømæssige belastning af kollegerne – og overholder arbejdstidsaftalen. Dels fordi det er en

hensigtsmæssig anvendelse af politiets ressourcer.

– Jeg ved godt, at en del kolleger har efterspurgt 12-timers tjeneste, så de i det mindste kan få lidt mere i lønningsposen samt optjene frihed, når nu de skal være væk fra kæresten eller familien i syv dage. Mange har også udtrykt utilfredshed med, at de ikke kan bruge otte timers fritid til noget som helst, når de er placeret på en "mark" i Sønderjylland eller i Rødby. De fleste uden egen bil. Jeg kan sagtens sætte mig i deres sted. Jeg må bare sige, at logistikken og hensynet til arbejdsmiljøet er skruet mere kompliceret sammen end som så. Alle har cirka en times transport mellem objektet og deres indkvarteringssted. Det vil sige, at tjenesten reelt er på 10 timer. En 12-timers tjeneste vil derfor løbe op i 14 timer, og dermed kan reglen om 11 timers hvile heller ikke honoreres, forklarer forbundsformand Claus Oxfeldt.

Han mener, at det er vigtigt at hæve sig op i arbejdsmiljø-helikopteren og at se afgivelserne til grænsen i et langsigtet perspektiv.

– Der er ingen, der ved, hvor længe grænsekontrollen fortsætter. Om vi taler måneder eller år, eller om tilstrømningen af asylansøgere og migranter pludselig tager til i takt med, at vejret bliver varmere. Kollegerne er i forvejen

utroligt slidte af at have løbet urimeligt stærkt i meget lang tid. Jeg håber virkelig, at kollegerne i 2016 kan komme ned på en 37-timers arbejdsuge igen – det vil vi i hvert fald kæmpe hårdt for fra forbundets side – og i den kontekst giver det også mening med to ugers rul ved grænsen, hvor man arbejder otte timer ved objektet i den ene uge og har fri den anden uge, siger forbundsformanden.

200 folk ved grænsen kan mærkes

Claus Oxfeldt er i øvrigt ikke enig i justitsminister Søren Pinds udtalelser i forbindelse med forlængelse af grænsekontrollen i januar. Søren Pind (V) udtalte til Jyllands-Posten, at: "med den nuværende kontrol i grænseområderne er der ikke tale om, at politiets opgaver i resten af landet generelt nedprioriteres".

– Selvfølgelig kan det mærkes, at politikredsene tilsammen afgiver omkring 200 mand til bevogtning af den dansk-tyske grænse. Siden 2011 er vi blevet over 600 færre polititjenestemænd. En afgivelse på 200 oveni kan bestemt mærkes på serviceniveauet over for borgerne. Derfor skal der prioriteres endnu hårdere i opgaverne ude i kredse. Krybben er allerede tom, og hestene bides desværre, siger Claus Oxfeldt.

Praktiske problemer løses løbende

Politiforbundet og Rigspolitiet løser i samarbejde løbende de praktiske problemer, der opstår i tilknytning med afgivelserne til grænsen. I januar mødtes repræsentanter fra Politiområdet under Rigspolitiet og Politiforbundet hver dag via en videobriefing for at udveksle informationer om grænsearbejdet. Ved indgangen til februar blev man enige om, at ugentligt møder dækkede behovet. Undervejs er en del praktiske forhold lavet om. I Syd- og Sønderjylland indkvarteres man nu kun to kolleger i hver hytte mod tidligere fire. Fra marts ændres rullet i vagtplanen fra at gå fra torsdag til torsdag til en fremtidig planlægning fra mandag til mandag, hvilket blandt andre tilgodeser forældre med delebørn. Desuden er flere retter taget af menukortet, så man fremover kun kører med de retter, der har fået bedst tilbagemeldinger.

Rigspolitiets argumenter for to ugers rul med otte timers tjeneste

- En minimal generering af over-/underskud på normen.
- Ordinære fridage afvikles i den efterfølgende uge.
- Fridagene overholder kravene til fridøgslængder.
- Friweekend afvikles den efterfølgende uge.
- Hviletidsreglerne overholdes.
- Der genereres ikke unødigt afspadseringsfrihed.
- Antallet af ud- og hjemrejsedage mindskes.
- Bedst mulige betingelser for kredsenes for at tjenesteplanlægge og allokere personale til politiaktionen.
- Bedst mulige betingelser for kredsenes for at planlægge og sikre afvikling af tre ugers hovedferie pr. medarbejder mellem den 1. maj og 30. september i år.

DYRT AT FÅ RET I ARBEJDSKADESAGER

Arbejdsskadesager er komplicerede, langstrakte og dyre. Det oplever Politiforbundet, der hvert år vinder en række sager på medlemmernes vegne – men alligevel betaler en ret stor del af sagsomkostningerne.

Af Tania Kejser

10.625 kroner. 24.500 kroner. 52.575 kroner. Sådan lyder beløbene på de tre første advokatregninger i en arbejdsskadesag om PTSD, der landede på Politiforbundets bord i 2012. Sagen er endnu ikke afgjort, men regningerne løber allerede nu op i 121.700 kroner.

- Det er jo beløb, som er uoverskuelige for den enkelte selv at betale. Kommer man ud for en arbejdsskade, er det absolut nødvendigt at have sin fagforening i ryggen. Sagerne er komplicerede og strækker sig ofte over mange år, så de er svære at overskue for den enkelte. Dertil kommer det økonomiske aspekt, siger Flemming Olsen, forbundssekretær i Politiforbundet med ansvar for arbejdsskadesager.

Langt fra alt bliver dækket

Den omtalte sag er én af mange, som Politiforbundet kører for medlemmerne. Og selvom de fleste sager bliver vundet, og sagsomkostningerne derfor i princippet burde blive betalt af modparten, er det sjældent hele beløbet til advokatombudsninger, der bliver dækket.

- For det første er det kun sagsomkostninger for de sager, der føres i retten, som bliver dækket. Bliver en sag ført i Arbejdsskadestyrelsen, hvilket er tilfældet i den nævnte sag,

får vi ikke en krone af sagsomkostningerne dækket. Dertil kommer, at det sjældent er alle omkostninger i forbindelse med en retssag, man får godtgjort. Retspræsidenterne for Østre- og Vestre Landsret har sat nogle beløb for, hvor stor en del af sagsomkostningerne man får dækket, som hænger sammen med erstatningsgraden, fortæller Flemming Olsen.

Et eksempel på det er en nylig afgjort sag, hvor en kollega har fået anerkendt en arbejdsskadesag og har fået landsrettens ord for, at han har et erhvervsevnetab på mere end 50 procent som følge af PTSD.

- Det har kostet Politiforbundet 308.000 kroner i advokatsalær at føre sagen i byretten og landsretten, men vi får kun dækket de 200.000 kroner. Jeg tror næppe, nogen privatpersoner har råd eller overskud til at gå ind i en sag, hvor man – selvom man vinder sagen – skal betale så mange penge af egen lomme. Sagerne strækker sig ofte over mange år, og man skal jo selv afholde udgifterne i de år, hvor man ikke ser skyggen af erstatning. Systemet er ikke indrettet på, at man går ind i sådan en sag som privatperson, siger Flemming Olsen.

- Det er jo beløb, som er uoverskuelige for den enkelte selv at betale. Kommer man ud for en arbejdsskade, er det absolut nødvendigt at have sin fagforening i ryggen.

Flemming Olsen,
forbundssekretær i Politiforbundet

MED PTSD FULGTE FYRINGEN

I 2012 blev AE indstillet til afsked som følge af længere tids sygefravær. I forbindelse med arbejdet havde han pådraget sig PTSD, og Politiforbundet er i gang med at føre hans arbejdsskadesag. Den har indtil videre kostet 121.700 kroner, og er ikke slut endnu.

Af Tania Kejser

Et af problemerne ved at skulle igennem en arbejdsskadesag er, at man sjældent er fuldt på højde med situationen. Det oplevede AE, der i 2012 blev indstillet til afsked fra sit arbejde i politiet. Fordi sagen stadig er i gang, står han ikke frem med navn, men hans identitet er kendt af redaktionen.

- Jeg gik helt på bagdelen, da jeg blev indstillet til afsked. Mange politifolk får et chok, når de finder ud af, at de ikke skal være strisser mere. Jeg har altid været betjent, og det føler jeg mig stadig som, selvom jeg blev afskediget i 2012. Afskedigelsen kom på et tidspunkt, hvor jeg slet ikke havde kræfterne til selv at finde ud af, hvilke muligheder jeg havde. Der har hjælpen fra Politiforbundet, og

ikke mindst den sagsbehandler fra FTF som jeg fik tilkendt, været uvurderlig, siger AE.

Efter afskeden stod han med en økonomi, der bestod af hans egenpension. Det er noget, der kan mærkes i en husholdning.

- Og så skulle jeg jo finde ud af, hvad jeg nu skulle. Som fyret og sygemeldt var der alle mulige forløb hos kommunen. Der fik jeg virkelig god støtte af sagsbehandleren fra FTF. Hun gav mig en tjekliste over ting, som skulle være i orden, så jeg kunne gennemskue mine rettigheder. Dem kender man jo intet til, heller ikke selvom man er politimand, og på sin vis inde i lovgivningen. Det er noget helt andet, når det kommer til en selv, siger AE.

Følelsen af ikke at være alene med

sagen har betydet meget.

- Jeg var aldrig kommet i gang med den arbejdsskadesag, hvis ikke økonomien havde været supportet af Politiforbundet. Det havde jeg ganske enkelt ikke haft råd til. Dertil kommer den moralske opbakning. Flemming (Olsen, red.) har lyttet utrolig meget til mig. Det, at der er nogen, som kender slagets gang, så man ikke føler, at man er alene, betyder meget. Jeg er blevet lyttet til, og har fået mange gode råd. Når man står der, og synes, at det er urimeligt, alt det man skal igennem, og der er nogen, som kan vejlede og skubbe en i den rigtige retning, så er det en enorm hjælp, siger AE.

NYT FRA FORBUNDET

ØDELÆGGENDE BESLUTNING OM AT TVANGS- UDBETALE AFSPADSERING IGEN I 2016

Det er dybt problematisk og skadeligt, at politifolk igen i 2016 skal have inddraget deres opsparede frihed mod betaling. Det mener Politiforbundet, som frygter, at loyaliteten og sammenhængskraften i politiet efterhånden ødelægges i rovdrift på politifolk.

- 2015 var et helt ekstraordinært år, og derfor bed politifolk tænderne sammen og måtte se deres privatliv og familieliv ødelagt. Det har slidt hårdt. Men nu ser det ud til at gentage sig i 2016. Det er ulykkeligt og meget mod vore anbefalinger, fordi der er grænser for, hvor længe man kan sætte familier og politifolk under så ekstremt pres af usikkerhed, siger næstformand i Politiforbundet, Claus Hartmann.

Af Nicolai Scharling

Det er ikke det, landets politifolk har brug for. Slet ikke.

Sådan lyder konstateringen fra næstformand i Politiforbundet, Claus Hartmann, til beslutningen om igen i foråret 2016 at tvangsudbetale afspadsring til politifolk.

- Hvis der er noget, politifolkene har brug for i denne tid, så er det at kunne regne med også at holde fri og se deres familier og deltage i hjemmelivet oven på et helt ekstraordinært presset år. Det er et rigtig dårligt signal om, at der alligevel ikke er lys for enden af tunnelen, eller som en tidligere formand sagde, at det i så fald er et modkørende tog. Arbejdsmiljøet i politiet er simpelthen for hårdt presset til den slags, fastslår Claus Hartmann.

Dårlig måde at sige tak

For ham og for Politiforbundet handler 2016 om at bjærge arbejdsmiljøet nogenlunde gennem et 2016, hvor nøjagtig de samme udfordringer som i 2015 tårner sig op.

- Vi skal ikke komme gennem 2016 på bekostning af familie og helbred for de politiansatte. Der skal skarpe prioriteringer til fra ledelsen og klare hensyn til, at politifolk også er mennesker med et liv uden for politiet. Opgaverne skal løses professionelt og dygtigt. Det er de blevet under meget svære og pressede vilkår i 2015. Og det er virkelig flot og beundringsværdigt, hvordan politifolk i hele landet har bidt tænderne sammen og loyalt bakket op. Men takken skal ikke være rovdrift, forklarer næstformanden.

Han opfordrer politikere og arbejdsgiver til at genoverveje og samtidig forstå, at håndtaget med engangsbeholdning til udbetaling af ophobet afspadsring, er et engangshåndtag der kan drejes på over for en overbelastet faggruppe. Det er ikke noget, som kan gentages.

- Det hele kan koges ned til, at man blindt har ladet politistyrken blive mindre og mindre, og samtidig ladet opgaverne eksplodere. Når så det uforudsigelige rammer, så knækker elastikken. Det gjorde den i 2015. Og man retter altså ikke op på fem år med krydsede fingre og skyklapper ved at straffe de mennesker, som allerede er blevet straffet, siger Claus Hartmann.

Nye udetillæg er en realitet

Nu er der kommet underskrift på kontrakten mellem Rigspolitiet og Politiforbundet om udetillæg og optjening af ferie i forbindelse med internationale missioner. Kontrakten er trådt i kraft fra årsskiftet og betyder, at udsendte politifolk fra 1. januar 2016 får et sted mellem 3.000 og 4.000 kroner mere at gøre godt med om måneden, alt efter deres lønskalatrin og hvorvidt de er chargerede eller ej.

Rent teknisk er der tale om et skattefrit udetillæg.

Politiforbundet har løbende været i forhandlinger med Rigspolitiet om et nyt udetillæg siden 2008, men nu er det altså endelig en realitet.

Desuden er der indgået aftale om en udligning til de kolleger, der uretmæssigt ikke har optjent ferie under en mission fra 1. maj 2013. Rigspolitiet er i fuld gang med at rette op på dette, men der vil gå en rum tid, inden alle er blevet udlignet.

Ugen der gik med forbundsformanden

Hver fredag – når muligt – ser Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, tilbage på ugens udfordringer i forbundsregi. Det sker, når han går i Politiforbundets tv-studie. Indslaget kommer på Youtube og distribueres via Facebook og Twitter. Klik ind på Facebook/Politiforbundet og se seneste udgave.

Ny medarbejder i Politiforbundet

Stina Kaare Aamand, 31 år, er pr. 1. februar ansat som sekretær i Politiforbundet, hvor hun blandt andet skal yde sekretærbistand i forbindelse med arbejdsskadesager og sager om socialrådgiverbistand. Hun kommer fra en stilling som administrativ funktionær i Dansk Sygeplejeråd, hvor hun har arbejdet i 10 år. Ud over sin administrative uddannelse, har Stina også en bachelor i jura.

Ferieboligen i Frankrig udgår

Udlejning af mobilehomes i Frankrig glider desværre ud af Politiforbundets tilbud om leje af ferieboliger.

De nye ejere af ferieparken Douce Quiétude i Frankrig har med meget kort varsel opsagt en del af de lejere, der ejer mobilehomes på campingpladsen. Herunder også Newborne Solferie, hvorigennem forbundet havde sine mobilehomes.

Håbet er, at Politiforbundet på et senere tidspunkt bliver i stand til at tilbyde medlemmerne en anden mulighed for leje af feriebolig et sted i Europa.

Har du været udsendt?

FN Museet i Frøslev søger fotos og genstande til en ny og opdateret udstilling om politiets engagement i international tjeneste.

Verner Pedersen, medlem af museets præsidium, fortæller:

– Takket være blandt andet en donation fra rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg bliver det nu muligt at modernisere og opdatere politiudstillingen i FN Museet i Frøslev.

– Vi søger derfor gode fotos, korte fortællinger om episoder og hændelser, kuriøse genstande fra din udstationering. Informationer, skrivelser og andet, der fortæller om

missionens opstart og formål, har også interesse. Eller det kunne være dine bedste 2-3 fotos.

– Formålet er at kunne give publikum et godt og opdateret billede af dansk politis stærke engagement i forskellige missioner i verden, og ikke mindst også at dokumentere det flotte bidrag Danmark yder til udviklingen rundt om i verden.

– Hvis du vil bidrage, så kontakt mig – inden du sender noget, så vi kan aftale form og format.

Verner Pedersen, Sydøstjyllands Politik, Kolding. Mail: vpe002@politi.dk eller telefon 7258 3440.

FAKTA

FN Museet i Frøslevlejren fortæller om Danmarks internationale indsats fra 1948 og op til i dag. Under titlen "Fra Gaza til Afghanistan" dækker museet over 65 forskellige missioner verden over.

Museet har i 2016 åbent dagligt fra kl. 09.00-17.00 i perioden fra 19. marts til 11. november.

Se www.fnmuseet.dk

NY POLITILEDERFORENING:

RAMMERNE ER PÅ PLADS – NU SKAL DER INDHOLD I

Hvilken profil skal Politilederforeningen have? Hvordan vil man skabe sig et solidt fundament og en skarpere stemme? Hvordan udnytter man, at den nye lederforening har 900 politiledere i ryggen? Politilederforeningens formand, Michael Agerbæk, har været på rundtur i alle kredse for at få input til det fremadrettede arbejde.

Af Tania Kejser

Det er både en økonomisk og logistisk øvelse for politilederne at organisere sig samlet i hele landet. I 2015 blev rammerne lagt for, hvordan de godt 600 politikommissærer flytter fra politiforeningen i den lokale kreds og ind i Politilederforeningen. Sideløbende har Politilederforeningens formand, Michael Agerbæk, været rundt i landet for at få nye som gamle medlemmer i tale.

- Generelt har jeg mødt en stor interesse for projektet, ikke mindst hvilken profil Politilederforeningen kommer til at stå for. Vi er jo en del af Politiforbundet, og som repræsentant for lederne gælder det nu om at finde en linje, der tilgodeser vores interesser, sagde Michael Agerbæk, da han den 15. januar besøgte lederne hos Københavns Vestegns Politi.

Fra de forsamlede gik en del spørgsmål på, hvordan den eksterne kommunikation fra Politilederforeningen i fremtiden skal varetages. Hvilken profil har man tænkt sig, og hvilke platforme vil man tage i brug?

- Som det ser ud nu, har vi lagt rammerne for, at vi kan eksistere som forening. Jeg er helt enig i, at vi skal skærpe profilen og udnytte vores størrelse og pondus. Det bliver næste skridt, og til det skal vi jo netop stå på skuldrene af nye som gamle medlemmer. Vi har en særlig rolle - vi varetager ledergerningen i dansk politi, så vi har et stort ansvar for at få arbejdspladsen til at køre. Men vi er også arbejdstagere og har interesser, som vi må løfte sammen. Det

bliver spændende at tage fat på, sagde Michael Agerbæk.

Den ny struktur

På generalforsamlingen, den 18. maj i år, træder den eksisterende bestyrelse tilbage for at give plads til nyvalg. Nuværende bestyrelsesmedlemmer kan også stille op. Ude i politikredsene skabes lokale lederklubber, som sender delegerede til generalforsamlingen. Antallet af delegerede er udregnet i forhold til et fordelingsprincip, hvor de "almindelige" politikredse får tre delegerede, Københavns Politi får 10 delegerede, Færøerne og Bornholm en enkelt og Rigspolitiet seks delegerede. I politikredsen udpeges ligeledes en talsmand for en toårig periode, som er den person, Politilederforeningen i det daglige kan trække på.

- Vi lægger op til et godt og tæt samarbejde med den lokale politiforening. Det er faktisk en vigtig del af at få det her til at lykkes. For eksempel er det stadig den lokale foreningsformand, der træder til, hvis uopsættelig tillidsrepræsentant-bistand er påkrævet for en leder. Det kan jo blive aktuelt for eksempelvis udekørende politikommissærer. Når den indledende bistand er overstået, gives sagen videre til den lokale lederrepræsentant, forklarede Michael Agerbæk på mødet i Københavns Vestegns Politi.

Dernæst gik rundturen til Syd- og Sønderjyllands Politi for til slut at ende hos Fyns Politi. I alt har 365 politiledere mødt op til de arrangementer, Politilederforeningen har holdt i landets kredse.

Organisering af Politilederforeningen

- Fra begyndelsen af 2016 voksede Politilederforeningen med godt 600 politikommissærer. Det betyder, at foreningen nu har godt 900 medlemmer, og dermed repræsenterer samtlige politiuddannede ledere samt øvrige ledere organiseret under Politiforbundet.
- Alle politiledere og administrative ledere, der er organiseret i Politiforbundet, bliver automatisk medlem af den nye Politilederforening - og medlemsskabet ophører også automatisk, hvis man ikke længere bestrider en lederstilling.
- Etableringen af de lokale lederklubber med talsmænd bliver platformen for de lokale spørgsmål vedrørende lederne.
- De lokale lederklubber har ikke en særskilt økonomi, men kan disponere over et beløb til afholdelse af møder med videre.

Tage Jehn, vicepolitiinspektør og Lene Scharff, politikommissær, Syd- og Sønderjyllands Politi

Tage:

- Jeg synes, at en fælles lederforening er det eneste rigtige, da lederne vil få bedre mulighed for at blive hørt som en fælles gruppe. Vi er stadig en del af Politiforbundet, og jeg er sikker på, at der forsat vil foregå et konstruktivt samarbejde for et godt arbejdsmiljø for både ledere og medarbejdere.

Lene:

- Jeg synes, at det er en god idé med en samlet lederforening, da vi har mange af de samme udfordringer. Vi har helt klart manglet et samlet talerør.

Steen Lyth, politikommissær, Vestegnens Politi

- For mig er det vigtigste lige nu, at vi bliver én fælles forening. At ledere på forskellige niveauer skal afstemme holdninger. Som politikommissær glæder jeg mig til at blive en del af det fællesskab. Det tror jeg bliver rigtig godt.

Ivan Gohr Jensen, politikommissær og vagtchef, Syd- og Sønderjyllands Politi

- Jeg er glad for, at der kommer én samlet lederforening, for jeg synes, at politikommissærer har manglet et tilhørsforhold. Men nu er det endeligt besluttet, at vi er en del af ledelsen i dansk politi. Vi har fået et talerør for vores holdninger som nederste ledergruppe, og det er positivt.

- Jeg synes blandt andet, at politikommissærer har behov for et lønløft. Ligesom der bør sættes fokus på, at vi ofte befinder os i et krydspres. Vi er lidt en udsat gruppe, da vi både er operative men også skal træffe beslutninger på organisationens vegne, der involverer medarbejderne. Vi står nemt for skud.

Lene Krause, administrativ leder, Vestegnens Politi

- Jeg synes bestemt, vi er kommet rigtig langt, nu hvor vi har fået dannet én samlet lederforening. Det er meget positivt, for som leder står du meget alene. Derfor er det vigtigt i et fagligt lederfællesskab at kunne stå sammen om de fælles interesser, vi har. Gør vi ikke det, falder korthuset. Men det er også en tilvænning for os som ledere, for vi er opdraget til at gøre, som der bliver sagt.

Finn Schøtt, vicepolitiinspektør, Syd- og Sønderjyllands Politi

- Jeg mener først og fremmest, at den ny lederforening skal skabe sig et overblik over spændet, den repræsenterer. Måske vil politikommissærerne noget andet end chefpolitiinspektørerne? Det er ikke noget, jeg ved. Det er nok bare en indgroet faglig frygt.

- Jeg tror, at vi kommer til at stå stærkt som en samlet lederforening. I mit univers skal man ikke nødvendigvis profilere sig ved at råbe højest i medierne, men ved at evne dialogen – uden at være ramt af den pænhed, der nogle gange har kendetegnet den gamle forening. Vi skal turde italesætte udfordringerne. Eksempelvis i forbindelse med lederreformen. Her blev der skrællet en del ledere og et helt ledelseslag væk, men jeg kan ikke helt få øje på, at der forsvandt nogle ledelsesopgaver.

DOM PÅ TRAPPERNE I SAG OM TIDLIGERE LANDBETJENTES ØKONOMISKE RETTIGHEDER

Den 11. marts falder der dom i Østre Landsret i en principiel sag om, hvorvidt tidligere landbetjente i Midt- og Vestsjællands Politi stadig har krav på at få udbetalt funktionstillæg, hustruverdrag og godtgørelse for kontorhold, selvom deres stillinger er blevet nedlagt. Ja, mener Politiforbundet, der derfor har stævnet Rigspolitiet. Arbejdsgiveren er af den modsatte opfattelse.

AF KARINA BJØRNHOLDT

14 kolleger mistede deres stillinger som landbetjente – og dermed deres funktionstillæg. For nogles vedkommende også deres godtgørelse for kontorhold samt ægtefællevederlag – da Midt- og Vestsjællands Politi pr. 1. oktober 2013 nedlagde sine landbetjentdistrikter. Ledelsen mente, at tiden var løbet fra ordningen og ønskede at udnytte ressourcerne mere effektivt, derfor blev medarbejderne flyttet til anden tjeneste i politikredsen.

Politiforbundet stævnedes Rigspolitiet på vegne af de 14 tidligere landpolitibetjente, og sagen er endt i Østre Landsret, fordi den er af principiel karakter.

Forbundet mener, at kollegerne har ret til at opretholde såvel funktionstillæg, deres godtgørelse for kontorhold samt hustruverdrag, indtil de lader sig pensionere fra politiet.

Ifølge Politiforbundets opfattelse havde landbetjentene god grund til at tro, at de bestred en "livstidsstilling" som landbetjent – med de økonomiske fordele, det indebærer. Der er nemlig tale om en særlig stilling/funktion, der kun kan nedlægges efter aftale med den

berørte landbetjent (jævnfør rigspolitichefens kundgørelse II, nr. 14 om landpoliti). Men det har arbejdsgiveren ikke overholdt, idet tidligere politidirektør i Midt- og Vestsjællands Politi, Anders Linnert, ingen forhandlinger har ført med hverken den lokale politiforening eller de berørte landbetjente.

Udgifter forbundet med stilling som landbetjent

Politiforbundet, ved advokat Jacob Goldschmidt fra Elmer & Partnere, gjorde også gældende i landsretten, at der er visse udgifter forbundet med stillingen som landbetjent. Blandt andet erhverver man sig en bolig, der er egnet til at drive politistation fra, og som i øvrigt skal godkendes af ledelsen. Både i forhold til beliggenhed og indretning. De tidligere landbetjente har derfor investeret i boliger, de nu "hænger på", selvom de måske ikke længere har samme boligæssige behov, fordi de bestrider andre stillinger.

Endnu en begrundelse for, at kollegerne har krav på at opretholde deres funktionstillæg, deres godtgørelse

for kontorhold samt hustruverdrag, ifølge Politiforbundet.

Rigspolitiet: Mangler hjemmel

Rigspolitiet holdning i sagen er, at alt er foregået efter bogen.

Kammeradvokat Niels Banke, som repræsenterede Rigspolitiet, forklarede blandt andet, at de berørte landbetjente fik hele seks måneders opsigelsesvarsel, selvom de kun havde krav på tre. At der ikke var tale om en stillingsnedlæggelse, men alene om en flytning af landbetjenten/politiassistenten i forhold til en mere fleksibel og bedre borgerbetjening. Samt at der simpelthen ikke er hjemmel til at kompensere landbetjentene i forbindelse med nedlæggelse af landdistrikterne.

Kan danne præcedens

Dommen falder som nævnt den 11. marts, og den kan komme til at danne præcedens. Dermed vil den få betydning for ni kolleger i Nordjyllands Politi, hvis landbetjentstillinger er blevet nedlagt, efter at Politiforbundet har stævnet Rigspolitiet.

NYT FRA FORBUNDET

Det arbejder Hovedbestyrelsen med

• Flygtninge- og migrantsituationen

Hovedbestyrelsen holder sig nøje informeret om de logistiske udfordringer, der følger i forbindelse med udstationeringen ved den dansk-tyske grænse. Herunder bespisningen, indkvarteringen med videre. Således gør de to grænse-politiforeninger, Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi samt Syd- og Sønderjyllands Politi, et stort fodarbejde for at indsamle ønsker fra de udstationerede kolleger og formidle dem videre til kredsens logistikfolk med henblik på at få ændret de forhold, hvor det kan lade sig gøre.

Et opmærksomhedspunkt fra Hovedbestyrelsen er endvidere, hvordan kredsen får afviklet sommerferie på en hensigtsmæssig måde, da afgivelserne til grænsen med al sandsynlighed vil fortsætte hen over sommeren.

• Pres på politifolk i skånetjeneste

Kredsen er i færd med at undersøge den enkelte kollegas muligheder for at indgå i fuld tjeneste, såfremt vedkommende i dag er på nedsat tjeneste af den ene eller anden årsag. Hovedbestyrelsen har drøftet kredsens håndtering af denne kortlægning, fordi der er eksempler på, at nogle kredse ikke altid har en hensigtsmæssig fremgangsmåde over for den ansatte. Hovedbestyrelsen er meget opmærksom på, at medlemmer

ikke må føle sig presset til at sige ja til fuld tjeneste, hvis de ikke er i stand til det fysisk eller psykisk. Dansk politi skal fortsat være en rummelig arbejdsplads, der tager hånd om alle sine ansatte – også i tider med pres på personaleressourcerne. Derfor har forbundsformand Claus Oxfeldt indledt en dialog med Rigspolitiet om de bekymringer Politiforbundet har i forhold til den lidt uheldige håndtering af området, som visse kredse har lagt for dagen.

• Udvælgelse af førledere

Rigspolitets nye landsdækkende koncept for udvælgelse af førledere har blandt andet til formål at sikre en mere ensartethed i, hvem der bliver peget på. Førhen blev kandidaterne "prikket" af kredsens ledelse i samarbejde med tillidsfolkene. I dag skal politifolk, der er interesseret i at gå ledervejen, sende en ansøgning til Rigspolitiet, hvorefter der indhentes referencer i den pågældende politikreds, som kandidaten er fra. Det sker gennem såvel HR-partneren som den lokale politiforening. Men politiforeningen deltager ikke længere i en decideret samtale med de førledere, der udvælges til at gå videre i processen. Hovedbestyrelsen finder det uhenigtsmæssigt, at foreningerne skubbes længere væk fra beslutningsprocessen om, hvem der skal være kredsens kommende ledere. Hovedbestyrelsen vil nu bringe emnet op i Rigspolitets Personalepolitiske Udvalg (PPU).

• Udmøntning af flerårsaftalen

Fra 2016 til og med 2019 bliver politiets nye flerårsaftale udmøntet. Hovedbestyrelsen følger tæt, hvordan udmøntningen konkret kommer til at foregå. Eksempelvis hvordan der vil blive tilført personaleressourcer til grænsen, til bevogtning i København og til PET, sådan som flerårsaftalen foreskriver. Også udviklingen af hele efter- og videreuddannelsesområdet samt etableringen af en ny politiskole holdes der godt øje med. FU-medlem Jørgen Olsen og forbundssekretær Poul-Erik Olsen har blandt andet sæde i Rigspolitets Politifagligt Udviklingsforum.

• Hovedbestyrelse imod genansættelse af pensionerede politifolk i politistillinger

Der mangler politifaglige hænder i dansk politi i forhold til mængden af opgaver. I forbindelse med flygtninge- og migrantsituationen har flere politikere tilkendegivet, at politiets manglende personaleressourcer måske kunne dækkes ind ved genansættelse af pensionerede politifolk. Hovedbestyrelsen har drøftet spørgsmålet og er enig om, at det af flere årsager ikke er en holdbar løsning.

Blandt andet ansættes de pensionerede politifolk på individuelle kontrakter. Det betyder, at ansættelsesområdet er uden for overenskomst, hvilket set med organisationsfaglige øjne er problematisk. Desuden blokerer pensionerede politifolk, som genansættes i politifaglige stillinger, muligheden for, at yngre politifolk kan lægge billet ind på selv samme stillinger.

FORBUNDSKALENDER

Hver tirsdag 9-13: Forhandlingsudvalgsmøde.

26. februar: Politiforbundets nytårsmiddag for justitsminister, politidirektører, foreningsformænd med flere.

16. marts: Hovedbestyrelsesmøde.

7.-8. april: Todages forhandlingsudvalgsmøde.

12.-13. april: Todages hovedbestyrelsesmøde.

Politiforbundet
H. C. Andersens Boulevard 38
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:
Claus Oxfeldt
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:
Claus Hartmann
Mobil: 40 14 14 99

Formand for Syd- og Sønderjyllands Politiforening:
Niels Hedeager
Mobil: 20 47 87 41

Formand for Vestegnens Politiforening:
Jørgen Jensen
Mobil: 24 96 30 02

Formand for Rigspolitiforeningen:
Jørgen Olsen
Mobil: 22 75 25 94

Formand for Nordjyllands Politiforening:
Jens Jørgen Møller Nielsen
Mobil: 21 71 58 80

Formand for Midt- og Vestjyllands Politiforening:
Jørgen Fisker
Mobil: 72 58 25 81

Formand for Østjyllands Politiforening:
Peter Jørgensen
Mobil: 72 58 18 23

Formand for Sydøstjyllands Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Fyns Politiforening:
Steffen Daugaard
Mobil: 41 38 18 34

Formand for Københavns Politiforening:
Michael Bergmann Møller
Mobil: 72 58 83 59

Formand for Nordsjællands Politiforening:
Tom Steffensen
Mobil: 72 58 68 88

Formand for Midt- og Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening:
Kaj Rasmussen
Mobil: 25 36 37 15

Formand for Bornholms Politiforening:
Michael Per Mortensen
Mobil: 53 80 05 07

Formand for Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 72 58 89 54

Formand for Domstolenes Tjenestemandsförening:
Pia Broström
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands Politiforening:
Finn Jeppesen
Mobil: 00299 52 25 52

Formand for Færøernes Politiforening:
Absalon Árgarð
Mobil: 00298 28 48 82

Stillingsopslag:

Forbundssekretær/faglig konsulent til Politiforbundet

Politiforbundet søger snarest muligt en dygtig og engageret forbundssekretær/faglig konsulent til varetagelse af faglige opgaver i forbundets sekretariat, der er beliggende i H.C. Andersens Boulevard 38 i København.

Der tale om en fuldtidsstilling.

Vi er i alt 21 medarbejdere i sekretariatet, hvor vi beskæftiger os med faglige sager om løn- og ansættelsesforhold, pension, arbejdsskader, klage- og disciplinærsager, økonomiforvaltning, medlemsadministration samt forskellige medlemstilbud (forsikringsordninger og ferieboliger). Vi udgiver også fagbladet DANSK POLITI.

Politiforbundet har ca. 11.300 medlemmer, hvoraf hovedparten er politifolk og administrative tjenestemænd ved politiet og domstolene.

Dine arbejdsopgaver vil primært være:

- Sagsbehandling i sager om ydelse af advokatbistand til medlemmerne.
- Sagsbehandling i sager vedrørende disciplinære forseelser.
- Koordinerende sagsbehandling i høringsager.
- Kontaktperson til nogle af forbundets landsdækkende foreninger.
- Referent på Politiforbundets kongres, hovedbestyrelsens møder samt forhandlingsudvalgets møder.
- Fagligt omdrejningspunkt for nogle af Politiforbundets faglige udvalg.
- Sagsbehandler på ad. hoc. opgaver.
- Faglig "backup" for øvrige faglige medarbejdere i forbindelse med ferie, sygdom eller i perioder, hvor der er særlige udfordringer.

Om dig:

- Du har en relevant uddannelse (politifaglig uddannelse eller akademisk uddannelse).
- Du kan dokumentere solid erfaring fra arbejde med løn- og ansættelsesvilkår på offentlige arbejdspladser.
- Du har viden om tjenestemandsansættelse.
- Du har viden om det offentlige aftalesystem (særligt for statens arbejdspladser)
- Du må gerne have erfaring fra arbejdet i en politisk ledet organisation.
- Du er selvstændig, fleksibel, systematisk og præcis i dit arbejde.
- Du trives i et travlt miljø, som er præget af medarbejdere med forskellig faglig baggrund.

Løn- og ansættelsesforhold

Løn- og ansættelsesvilkår fastsættes efter aftale med dig på baggrund af din erfaring og dine kvalifikationer i forhold til de krav, som vi stiller til stillingen og opgaveløsningen.

Har du spørgsmål til jobbet, kan du kontakte sekretariatschef i Politiforbundet, Stig Bertelsen, på telefon 33 45 59 32.

Ansøgning til jobbet skal sendes online gennem jobindex.dk, ansøgningsfristen er 2. marts 2016. Samtaler bliver holdt fra uge 11.

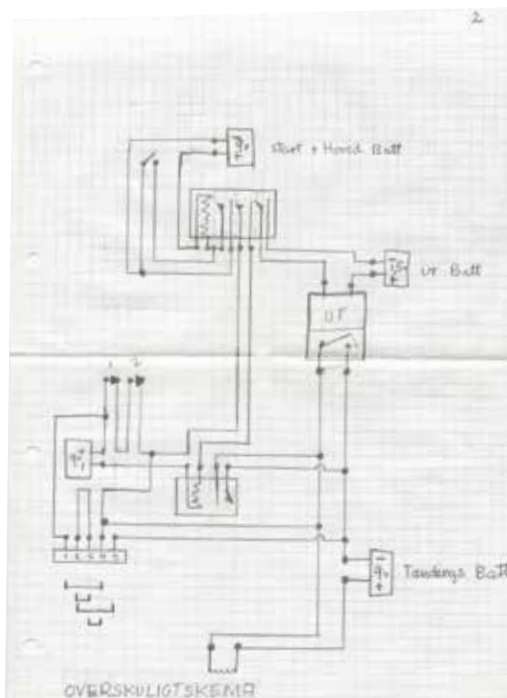
DA BOMBEMANDEN HUSEREDE

I 1977-78 fandt der flere bombeattentater sted i Københavnsområdet. Sagen forbløffede datidens befolkning og rejste det presserende spørgsmål: Hvad får unge mænd til at begå terror? "Den gale bombemand", som stod bag, var Allan Steen Kristensen – en 19-årig ustraffet gymnasieelev. Han var opvokset i Gladsaxe, så han kendte området og placerede derfor primært bomberne dér.

Men hvad fik ham så til at udføre de omfattende bombesprængninger? Ja, det var det store spørgsmål. Da politiet ransagede hans værelse, fandt de flere forskellige fantasifulde optegnelser over terrororganisationen The Sadistic Murderers – både en leder (Det Omvendte Syvtal), en bombemager (Gammabombere) og en organisator (Det Usynlige X). Der var dog kun tale om én og samme person. Hertil kom, at han havde oprettet et særligt arkiv over sprængningerne, ligesom der var planer for fremtidige sprængninger. Var bombemanden så sindssyg? Nej, det var der intet, der tydede på. Han var både rationel, velformuleret og særdeles høflig, når politiet afhørte ham, og retspsykiaterne konkluderede, at han ikke var sindssyg. Forud for bombesprængningerne var han dog kommet i en form for eksistentiel krise og depressiv tilstand, blandt andet fordi en pige havde slået op med ham. Bombesprængningerne havde, hævdede han, afhjulpet denne tilstand. Samtidig havde krisen resulteret i en form for had til omverdenen – han havde simpelthen ønsket at gøre skade og i forlængelse heraf opbygget forestillingen om et terrornetværk. I øvrigt hævdede han også, at pressen havde en væsentlig skyld i forbrydelserne, idet han gentagne gange havde følt sig presset til at udføre sprængningerne, da aviserne konstant udfordrede ham.

På sin vis var bombemanden altså det, man kalder en ensom ulv – men en meget speciel en af slagsen. Han var ikke drevet af nogen form for religion eller ideologi, ligesom han heller ikke var socialt marginaliseret eller kom fra en udsat befolkningsgruppe. Mange af de markører, man inden for terrorforskningen ser som afgørende for terroristernes handling, var altså ikke til stede. Hvad der drev ham, var snarere en form for eksistentielt tomrum, et udefinerbart had og en besynderlig selvhævdelse. Lige disse elementer fremhæves ikke så ofte i den samfundsvidenskabelige terrorforskning, men ser man på den mere filosofisk orienterede terroranalyse, er der en hel gruppe af tænkere, der har fremhævet disse forhold som afgørende træk ved terrorismens væsen. Terrorismens forudsætning er en form for eksistentiel krise.

Bombemanden var dog meget lidt meddelsom med hensyn til sine motiver. I en efterfølgende stærkt mediedækket retssag blev han idømt fem års fængsel. Efter sin løsladelse blev han kemiingeniør, blev gift og fik to børn. Allan Steen Kristensen døde som 38-årig af et dårligt hjerte.

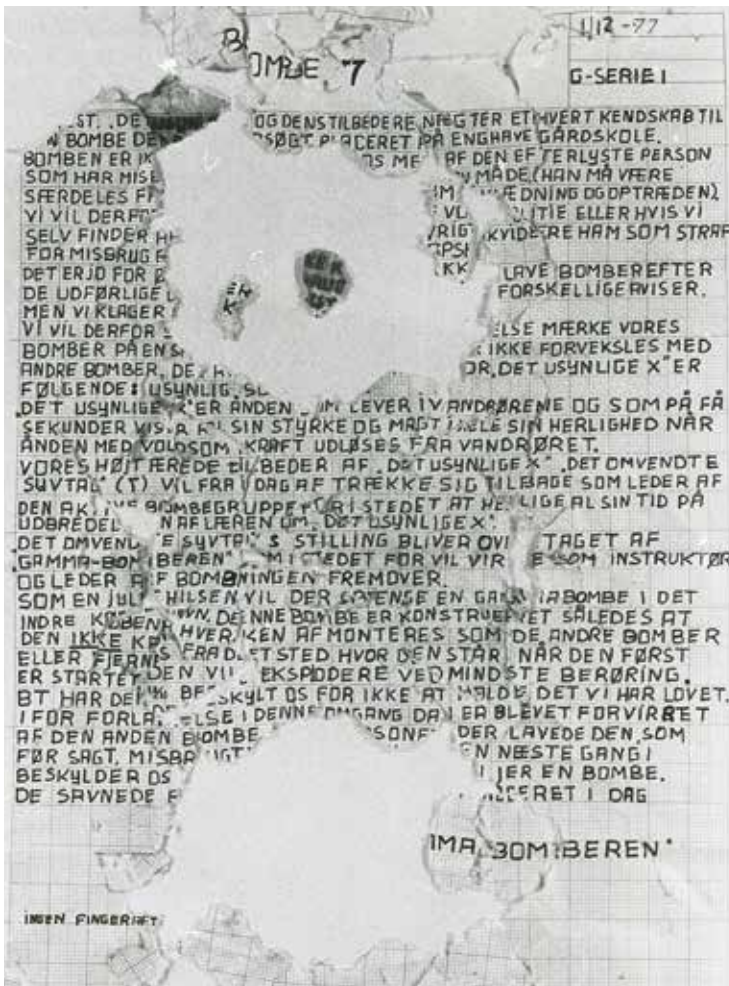
Bombemanden lavede udførlige tegninger over sine bombekonstruktioner. Tegningen her blev fundet under en ransagning.

Bombemanden fremstillede en del af sine bomber på sit lofts-værelse. Om natten listede han sig ud ad husets bagtrappe, og forældrene bemærkede derfor ikke, at han var væk.

I en lejet garage i Gladsaxe kunne bombemanden uforstyrret fremstille en betydelig del af sine bomber.

Bomben, der blev begravet i en sandkasse, og skulle aktiveres ved træk i en legetøjsbil.

På Politimuseet kan man fra februar måned se flere af genstandene fra sagen mod bombe-manden.

Et af flere breve til offentligheden. Dette er underskrevet Gammabombere. Ved de fleste attentater blev der efterladt et brev. En person – der kaldte sig Det Omvendte Syvtal, Det Usynlige X eller Gammabombere – påtog sig ansvaret for forbrydelserne.

4. august 1977 blev en bombe placeret i en telefonboks i Søborg. Få timer senere åbnede en kvinde døren – og aktiverede dermed bomben, som gav hende flere skader.

11. august 1977 sprang en bombe i en telefonboks ud for Høje Gladsaxe. En mand åbnede døren og pådrog sig flere skader. *Politi og befolkning blev bekymrede – hvad var det, der foregik? Var der terrorister på spil? Man havde jo hørt om RAF i Tyskland og mellemstlige terroristers flykninger.*

19. august 1977 fandt man en bombe i en telefonboks i Søborg. Personen, som skulle tømme boksen for mønter, så en ledning fra telefonbøgerne hen til en kontakt på væggen og tilkaldte politiet. *Sprængladningen kunne ikke forbindes til boks døren, fordi telefonselskabet KTAS var begyndt at fjerne dørene. Det fik gerningsmanden til at ændre fremgangsmåde.*

13. oktober 1977 fandt en 14-årig pige en bombe monteret på sin fars bil i Brønshøj, der ville blive aktiveret via et træk i venstre

fordør. Døren bandt og hun tilkaldte sin far. Det reddede måske hendes liv.

11. november 1977 var en bombe gravet ned i en sandkasse i Mørkhøj. Den var fastgjort til en legetøjsbil – og ved et træk i bilen ville bomben blive aktiveret. Konstruktionen virkede heldigvis ikke, da en ni-årig dreng trak i bilen.

1. december 1977 blev en butik i København NV sprængt. Bomben var forbundet med en madkasse og kunne aktiveres ved et træk i madkassen – men også detonere når et batteri i bomben blev afladet, og netop det skete, da den eksploderede. Der skete ingen personskade.

20. december 1977 blev der placeret en bombe i en HT-bus, på linje 5. Den var lagt i en plasticpose og eksploderede, da en kvindelig passager rørte posen med sin fod. Hun pådrog sig flere alvorlige skader. *Det lignede regulær terror, og politiet satte alle ressourcer ind. En taskforce blev nedsat, og politipatruljer kørte rundt i Storkøbenhavn for at*

indgyde tryghed i befolkningen. Men pludselig ophørte alle sprængninger.

I april 1978 udbad Ekstra Bladet sig en forklaring på, hvorfor bombemanden havde holdt sig så lang tid i ro. Og det var, som lod han sig provokere af artiklen.

10. april 1978 fandt man en bombe i Lyngby Storcenter – lagt i en plastikpose og påmonteret en gasflaske. Det var en udvikling i bombeteknikken med en langt større sprængkraft. En bomberobot sprængte bomben, uden der skete personskade. *Nu blev alle ressourcer sat ind på at finde gerningsmanden. Politi blev trukket ind fra hele Sjælland for at patruljere i københavnsområdet. På et tidspunkt talte man om, at 3.000 politifolk var involveret i aktionen.*

1. maj 1978 løste det hele sig af sig selv. Under afholdelse af 1. maj i Fælledparken sprængte en mand sig selv i luften. Den 19-årige gymnasieelev, Allan Steen Kristensen, viste sig at være "den gale bombemand".

Billigt billån - specielt til dig

Kun **2,95%** p.a.*

Er du medlem af Politiforbundet, kan du nu låne til en ny bil på ekstra gode betingelser. Her er ingen skjulte gebyrer eller ekstraordinære omkostninger - du betaler for oprettelse, og får en lav variabel rente på 2,95 % p.a.

Vil du sammenligne med andre udbydere, så tjek ÅOP'en - de årlige omkostninger i procenter. Kig også på de samlede omkostninger, så får du et overblik over, hvad lånet i sidste ende koster dig.

*** Betingelser og eksempel på billån med medlemsfordele** (min. 20% udbetaling): Bilen koster 200.000 kr. Du har selv 40.000 kr. (20%) til udbetalingen. Oprettelse af lån koster 4.500 kr. Tinglysning og finansieringsdeklaration koster i alt 4.710 kr. Din månedlige ydelse i 84 måneder er 2.231 kr. før skat. Variabel rente er 2,95% p.a. Debitorrente er 2,98%. ÅOP er 4,70%. Samlede omkostninger er 187.443 kr. Billån med medlemsfordele kræver almindelig kreditgodkendelse. Bilen skal kaskoforsikres. Udgifter til forsikring er ikke medregnet. Renten gælder ved oprettelse af nye billån samt ved overførsel af billån fra andre banker/finansieringsselskaber. Rentesatserne er variable og gældende pr. 1. januar 2016.

BILLIGT BILLÅN - BEREGN NU

Beregn selv eller søg billån på: lsb.dk/politi

BILLIGT BILLÅN - RING NU

Ring: Ring **3378 1966** hvis du vil tale billån med en personlig rådgiver

Online: Gå på lsb.dk/politi og 'vælg book' møde. Så kontakter vi dig.

Lån & spar

din personlige bank

Forsikring. For de udvalgte

Har du set Popermos nye udvidede husforsikring?
Bedre forsikringer, bedre priser...

Foråret er på vej. En dejlig weekend med familien venter forude efter mange dage med meget regn. Selvom familien har vedligeholdt huset, er der trængt regnvand ind gennem taget. Heldigvis behøver de ikke bekymre sig om skaderne, for de er godt dækket med Popermos nye udvidede husforsikring.

Vil du og din familie også være godt dækket?

Når du køber Husforsikring i Popermo og tilvælger Udvidet Husforsikring, får du dækning for flere typer skader:

- Vandskade efter nedbør.
- Kosmetiske forskelle mellem bestående og nye fliser i køkken og bryggers efter en skade.
- Skader forvoldt af rotter, mus, flagermus og mår.
- Funktionsfejl på faste elektriske bygningsinstallationer.

Se alle fordelene ved vores Husforsikring og alle tilvalgsdækninger på popermo.dk. Her kan du også nemt og hurtigt beregne din pris.

Vi passer på dig og din familie, og du er altid velkommen til at ringe til os på **66 12 94 48**.

Følg os på **Facebook & LinkedIn**

DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud lige nu, og ikke først til bladets deadline.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi

Twitter: @danskpoliti